

Miljøstyrelsen
Att.: Poul Ørum Poulsen
Fremsendt til mst@mst.dk, kopi: pouop@mst.dk

Journal nr. 2024-21671

Den 27. maj 2024

Høringsvar vedrørende udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter

VANA takker for modtagelsen af ovennævnte udkast i høring og henviser indledningsvist til høringssvar fra vores stifterorganisationer: Dansk Industri, Landbrug & Fødevarer, DagSam (MLDK og DSK) og Dansk Erhverv, herunder særligt i forhold til bemærkninger vedrørende udregning af gebyrerne.

Generelle bemærkninger

Vejledning og information

VANA støtter ambitionerne i producentansvaret og ser frem til at løfte det på vegne af vores medlemmer, ligesom virksomhederne ønsker den grønne omstilling og at leve op til gældende love og regler. Det bemærkes dog, at der er flere forskellige produktkategorier, producentdefinitioner, gebyrtyper og frister, hvorfor VANA på det kraftigste opfordrer myndighederne til at sikre omfattende og ensartet vejledning, der også tager højde for implementeringen af producentansvar på emballage.

VANA henstiller til, at forståelsen af gebyret for engangsplastprodukter og sammenhængen til producentansvar på emballage tydeliggøres, herunder om det er korrekt forstået, at disse gebyrer bliver pålagt oveni den betalingsforpligtelse, der bliver pålagt som følge af producentansvaret på emballage, og hvordan det sikres, at virksomhederne ikke betaler dobbelt.

Harmoniseret ikrafttrædelse

Mange virksomheder vil være omfattet af både producentansvar på emballage og engangsplast. VANA opfordrer derfor til, at implementeringen synkroniseres, så ikrafttrædelsesdatoen for emballage er den gældende. For nuværende vil det være 1. juli 2025, hvorefter fristen for registrering af virksomhed, der markedsfører emballage af engangsplast, omfattet af denne bekendtgørelse, bliver 1. juli 2025, og første indberetningsperiode bliver den 1. til den 10. oktober 2025.

Økonomisk ansvar

VANA støtter princippet om forureneren betaler og dermed, at producenter af engangsplastprodukter dækker omkostningerne til indsamling i offentlige indsamlingssystemer. Det er dog afgørende, at det gebyr der fastlægges, løbende justeres, så det afspejler de faktiske indsamlede mængder, herunder at der fx indtænkes en differentiering af typer af drikkevarer, så gebyret afspejler de mængder, der reelt indsamles og affaldsbehandles.

Konkrete bemærkninger

Oplysningstiltag § 19

Af den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter af 30. august 2022 fremgår det, at: *"De øvrige administrative opgaver løftes af staten, herunder direktivforpligtelsen til at sikre, at borgerne oplyses om korrekt håndtering af emballage og emballageaffald og undgå henkastet affald."*

De oplysningstiltag som producenterne skal opfylde, omhandler de engangsplastprodukter, der også er emballage (§ 1, nr. 1-5), idet registerbekendtgørelsen tager højde for engangsplastprodukter, der ikke er emballage, jf. registerbekendtgørelsen § 2, nr. 19. Oplysningsforpligtelsen vil, på baggrund af den politiske aftale dermed for producenterne regning, blive løftet af kommuner og stat.

VANA opfordrer til, at Miljøstyrelsen oplyser, hvad der ligger til grund for, at oplysningsforpligtelsen *ikke* bliver løftet som led i som led i implementeringen af producentansvar på emballage, ligesom Miljøstyrelsen gerne må oplyse, hvordan det sikres, at producenter af emballager af engangsplast ikke pålægges både den økonomiske byrde for kommunernes oplysning, statens oplysning og virksomhedens egen oplysning.

Såfremt oplysningspligten vedrørende engangsplastprodukter ikke løftes som følge af producentansvaret på emballage, bør den kunne varetages af en kollektiv ordning. VANA opfordrer til at § 22, suppleres med en nr. 4: *"Oplysning i henhold til denne bekendtgørelse, jf. § 19"*, samt at § 19 suppleres med et stk. 2: *"Oplysningspligten kan opfyldes ved tilslutning til en kollektiv ordning, der varetager forpligtelsen efter § 22, nr. 4."*

Producentdefinition, § 2, nr. 18

Når producentdefinitionen i engangsplasticdirektivet og emballageforordningen adskiller sig, medfører det uklarhed om, hvornår man som virksomhed er omfattet af reglerne for producentansvar. VANA anbefaler derfor, at producentdefinitionen harmoniseres med emballageforordningen.

Hvis definitionen ikke harmoniseres, er det afgørende, at myndighederne forholder sig til hvilken producentdefinition, der har forrang, når der er tale om produkter, der er omfattet af både producentansvar på emballage og engangsplast.

Indberetningspligt, § 10

Det fremgår af bekendtgørelsen, at producenter skal indberette oplysninger som mængde og kategori af engangsplastprodukter hvert kvartal. Indberetning af engangsplastprodukter udgør en administrativ byrde for virksomhederne, hvorfor VANA anbefaler, at indberetningskravet ændres, så der kun skal indberettes én gang årligt.

Vi står naturligvis til rådighed for yderligere uddybning eller opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen

Marianne Roed Jakobsen, CEO VANA og Bestyrelsen i VANA.

Miljøministeriet

Frederiksholms Kanal 26,
1220 København K

British American Tobacco Denmark A/S
Bernstorffsgade 50
1577 København V
Danmark

27/5/2024

Telefon + 45 39 55 63 00
CVR 13801134
www.bat.com

Høring: Udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter

British American Tobacco Denmark (BAT) har bemærket "Udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter" (udkast), og ønsker at afgive vores høringssvar.

Generel information om bekendtgørelse

Cigaretfiltre hører ikke hjemme i naturen. Det er derfor en høj prioritet for BAT, at cigaretfiltre ikke bidrager negativt til vores natur og miljø. BAT anerkender, at cigaretfiltre, der ender som affald i naturen eller på anden måde ikke bortskaffes korrekt, er et problem, der skal tages hånd om. Derfor bidrager vi også gerne til at løse udfordringen. Det er dog afgørende, at vi som producent bidrager proportionelt, og at denne proces, som påfører os store udgifter, er transparent. Der er flere punkter i dette udkast, som vi stiller os undrende overfor. Vi har følgende bemærkninger til udkastet.

Gebytterne skal være omkostningseffektive og forholdsmæssige. De skal etableres på en transparent måde med inddragelse af de berørte producenter

Artikel 8, stk. 4, i EU-direktiv 2019/904 ("SUP-direktivet") specificerer krav til beregning af omkostningerne til oprydning af affald og affaldsindsamling for visse engangsplastprodukter.

Udgifterne må især (i) ikke overstige de omkostninger, der er nødvendige for at levere tjenesterne; og (ii) skal etableres på en omkostningseffektiv og gennemsigtig måde. I forhold til omkostningerne ved oprydning af affald bestemmer artikel 8, stk. 4, i SUP-direktivet også, at beregningsmetoden til beregning af omkostningerne ved oprydning af affald skal fastlægges på en forholdsmæssig måde. Disse kriterier kræver også uundgåeligt, at metoden er baseret på solid dokumentation som bekræftet af rapporter udarbejdet for Europa-Kommissionen om SUP-direktivet.¹

¹ Undersøgelse til støtte for udviklingen af gennemførelsesretsakter og vejledning i henhold til direktivet om reduktion af visse plastprodukters indvirkning på miljøet – WP 6 endelig rapport om udvikling af retningslinjer for affaldsrensningsomkostninger, 31. januar 2021.

Omkostningseffektivitet og proportionalitet

I høringsbrevet forklares det, at oprydningsomkostningerne er opgjort i en ekstern analyse udarbejdet af Econet og udført i januar 2024 ("**Econet-rapporten** ").

Econet-rapporten konkluderer, at 52% af de samlede oprydningsomkostninger for alle de pågældende SUP-produkter er relateret til renhold af cigaretfiltere (78 mio. DKK ud af 150 mio. DKK). Dette til trods for, at de øvrige 7 SUP-produkter omfatter drikkebægre, drikkevarebeholdere og emballage til fødevarer, der sælges til øjeblikkelig forbrug (som de fleste vil støde på som affald på daglig basis).

Ifølge Econet-rapporten vil omkostningerne til oprydning af tobaksfiltere yderligere udgøre 21,67% af de samlede renholdelsesomkostninger for alt affald, der uretmæssigt kasseres i offentlige rum (inklusive alt ikke-SUP-affald) (78 millioner DKK ud af 360 millioner DKK).).

Disse procenter for filtre er meget høje og umiddelbart usandsynlige.

En væsentlig årsag til overvurderingen af omkostningerne ved renhold af filtre er måden, hvorpå omkostningerne er fordelt på "manuel renhold" af filtre i kommunerne. Econet-undersøgelsen tager højde for tre typer renholdsaktiviteter, der udføres i kommuner:

1. Manuel renhold, som er opdelt i:
 - a. Opsnapning stk. for stk. med et gribeværktøj; og
 - b. blæse affald sammen til dynger med en (løv)blæseranordning;
2. Automatisk fejning ved hjælp af automatiske gadefejningskøretøjer og
3. Tømning af offentlige skraldespande.

Det er vigtigt, at renholdsaktivitet 1(b) kun omhandler at blæse affaldsgenstande i dynger, der skal fejes op af et automatisk fejekøretøj (dvs. renholdsaktivitet 2). Det er anderledes end at samle stk op én efter én med et gribeværktøj (renholdsaktivitet 1(a)). Renholdsaktivitet 1(b) er også i sagens natur forbundet med renholdsaktivitet 2. Econet-rapporten forklarer faktisk, at den antager, at genstande, der er udsat for at blive blæst i dynger, aldrig samles op manuelt og altid indsamles ved automatisk fejning (side 32).

De meget høje omkostninger, som Econet-rapporten fastslår for cigaretfiltere, hænger sammen med et forkert metodisk valg, nemlig at omkostningerne ved at blæse affald sammen i dynger fordeles over de forskellige SUP-kategorier pr. stk (og ikke pr. Mængde, som ved automatisk fejning). I dette henseende er følgende tal i Econet-rapporten oplysende forløbere for det usandsynlige endelige resultat:

- Omkostningerne ved, hvad Econet-rapporten betragter som manuel renhold af cigaretfiltere, repræsenterer (usandsynligvis) 88% af de samlede omkostninger til manuel renhold for alle SUP-affaldsgenstande (76 mio. DKK ud af 86 mio. DKK); og 54 % af de samlede omkostninger til al manuel renhold, inklusive alt ikke-SUP affald (76 mio. DKK ud af 140 mio. DKK).
- Næsten alle renholdessomkostningerne for cigaretfiltere (97%) er repræsenteret af, hvad Econet-rapporten anser for at være manuel renhold (76 mio. DKK ud af 78 mio. DKK).

Det metodiske valg, der ligger til grund for disse ekstraordinære tal, er både forkert og misvisende af følgende grunde:

- Cigaretfiltere blæses i dynger med en løvblæser, for at blive fejjet op af en automatisk fejmaskine.

- At blæse i dynger er mere sammenligneligt med automatisk fejning end manuel opsnapping med et gribeværktøj. At blæse i dynger er også i sagens natur forbundet med den automatiske fejning, som det udtrykkeligt erkendes af Econet-rapporten (side 32).
- Ikke desto mindre allokerer Econet-rapporten de samlede omkostninger til renholdsaktiviteter 1(a) og 1(b) for alle SUP-produkter over de forskellige produktkategorier på en pr. stk- basis (i modsætning til den pr. volumen, der bruges til omkostningerne ved automatisk fejning).

Det ville være meget mere nøjagtigt (og derfor afspejle de faktiske omkostninger) at allokere omkostningerne til renholdsaktivitet 1(a) og 1(b) separat og forskelligt. Omkostningerne til renholdsaktivitet 1(a) (manuel opsnapping) bør fordeles på en stk pr. stk.-basis, og omkostningerne til renholdsaktivitet 1(b) (blæsning) bør fordeles på baggrund af volumen.

Hvis ovenstående tilgang bruges:

- Ville omkostningerne til opsnapping af cigaretfiltere med gribeværktøj (aktivitet 1(a)) være ca. 13,9 mio. DKK (59% ²af 27,5% ³af 86 mio. DKK); og
- Ville omkostningerne ved at blæse cigaretfiltere i dynger (aktivitet 1(b)) være ca. 7,5 mio. DKK (12% ⁴af 72,5% af 86 mio. DKK).

De samlede renholdelsesomkostninger for cigaretfiltere ville så være ca. 23,48 ⁵ mio. kr., hvilket umiddelbart ser meget mere fornuftigt ud sammenlignet med omkostningerne til andre SUP-affaldsartikler angivet i tabel 26 og meget lavere end de 78 mio., der er fremlagt i Econet-rapporten.

Det skal endvidere bemærkes, at Econet-rapporten også gør brug af tal indsamlet på landsplan (i stedet for kommunalt) af Naturstyrelsen og Vejdirektoratet. Tabel 26 viser, at i naturområder og langs veje er omkostningerne til renhold af cigaretfiltere væsentligt lavere end for alle andre SUP-produkter undtagen balloner. Der udgør renholdsomkostningerne for cigaretfiltere mindre end 1 % af det samlede beløb oprydningssomkostninger for alle SUP-produkterne (14.000 DKK ud af 1,7 mio. DKK). På kommunalt niveau sætter Econet-rapporten dette dog til 52 % (som diskuteret ovenfor). Dette rejser naturligvis spørgsmål om robustheden og pålideligheden af Econet-rapporten og de underliggende data.

BAT er også skeptiske over for, om kommunerne anvender den mest omkostningseffektive løsning på problemet, herunder om det i alle tilfælde er nødvendigt med en "dobbeltbehandling" af de samme fraktioner, og ikke mindst om Miljøministeriet har taget tilstrækkeligt hensyn til bl.a. kommunernes behov for at sikre en omkostningseffektiv løsning på problemet. Derfor mener vi, at det bør præciseres i bekendtgørelsen, at kommunerne skal sikre omkostningseffektivitet ved tilrettelæggelse og gennemførelse af renholdsaktiviteter.

Under alle omstændigheder mener BAT i lyset af ovenstående, at de danske myndigheder ikke har opfyldt kravene i SUP-direktivet for at sikre, at renholdsomkostningerne for filtre er (i) proportionale, nødvendige og evidensbaserede ; og (ii) blev etableret på en omkostningseffektiv og gennemsigtig måde.

² 59% er stk-for-stk-andelen af opsnapping af cigaretfiltere med gribeværktøj til SUP-renhold (710.000 ud af 1,2 mio.). Se tabel 7.

³ Tabel 46 forklarer, at fordelingen mellem renholdsaktiviteter 1(a) (opsnapping) og 1(b) (blæsning) er ca. 25-30 % for 1(a) og 70-75 % for 1(b).

⁴ 12 % er den volumenbaserede andel af automatiske fejningsomkostninger til SUP-renhold tildelt cigaretfiltere (1,8 mio. ud af 15 mio.). Se tabel 26.

⁵ Er den samlede udgift til manuel renhold på 21,4 mio. (13,9 mio. +7,5 mio.), plus udgifter til automatisk fejning (1,8 mio.), koster offentlige affaldsspande (270.000) og Naturstyrelsen og Vejdirektoratet (14.000) som vist. i tabel 26.

Gennemsigtighed og involvering af berørte producenter

Med henvisning til SUP-direktivets krav om, at omkostningerne til renhold skal fastlægges på en gennemsigtig måde mellem de berørte aktører, undrer BAT sig over, hvorfor det gebyr, der pålægges producenterne, alene beregnes på baggrund af en analyse foretaget af Miljøministeriet og et skøn over de udgifter, som kommunerne selv udfører, jf. stk. bekendtgørelsens § 14, hvorefter "*Gebyret ændres desuden i fornødent omfang og mindst hvert tredje år på baggrund af affaldsanalyser og opgørelser over de i § 13 nævnte omkostninger*", uden inddragelse af de virksomheder eller brancheorganisationer, som ordningen berører. Denne beregning sker også uden, at de berørte aktører har indsigt i metoden og det datagrundlag, der ligger til grund for beregningen. Dette betragter vi ikke som at fastsætte omkostningerne på 'gennemsigtig vis mellem de berørte aktører', som det fremføres i SUP-direktivets artikel 8 stk. 4

I renholdssanalysens bilag 3 præsenteres fremgangsmåden for beregning af omkostningerne for de tre renholdsmetoder, som kommunerne anvender. BAT forstår ikke, hvorfor der står i bilaget, at "*Tallene fra kommunerne er fortrolige og kunne ikke vises her, (...)*". Det er uklart, hvorfor sådanne oplysninger om udgifter til renhold hos myndigheder skal være fortrolige, og det bemærkes her, at denne fortrolighed gør grundlaget for fastsættelse af gebyret uigennemsigtigt for de berørte producenter. Det skal her bemærkes, at Miljøministeriet på forespørgsel har henvist producenterne til at søge om indsigt i analysens datagrundlag direkte hos Econet og Hold Danmark Rent (HDR). Det er ikke lykkedes at få datagrundlaget udleveret forud for høringsfristen, og BAT forbeholder sig derfor ret til at komme med yderligere bemærkninger efter udleveringen heraf.

BAT opfordrer Miljøministeriet til at sætte klare rammer for regulering og kommunikation herom. Først og fremmest opfordrer vi til, at relevante branche-/interesseorganisationer og/eller de berørte virksomheder til at inddrages i reguleringen af ordningen, for at sikre gennemsigtighed i processen, samt inddragelse af relevant branchespecifik indsigt.

Indsigt i gebyrsændringer

Efter § 14 i forslaget til bekendtgørelse kan Miljøministeriet regulere gebyret for renhold i fornødent omfang. Den manglende definition af, hvad »fornødent omfang« indebærer, og den manglende indsigt i det datagrundlag, der ligger til grund for analysen, bekymrer BAT, da det kan føre til manglende proportionalitet i gebyret.

BAT opfordrer Miljøministeriet til at informere de berørte aktører mindst 6 måneder forud for en gebyrsændring. Derudover opfordrer BAT til, at de berørte aktører fremover orienteres, hvis der sker ændringer i gebyret, frem for at gebyret blot præsenteres på Miljøministeriets hjemmeside, som det er tilfældet i dag.

Endvidere opfordrer BAT Miljøministeriet til at sikre, at de berørte aktører får fuld indsigt i metoden og de data, der ligger til grund for en eventuel ændring af gebyret. Det gør vi for at skabe den nødvendige gennemsigtighed i processen, og for at sikre proportionalitet i gebyret.

Grænse- og ulovlig handel og opgørelse af antallet af cigaretfilter

Det er vigtigt for BAT også at understrege, at der er et stort problem med den illegale og grænseoverskridende handel med cigaretter i Danmark. En stor del af de forbrugte cigaretter i Danmark er derfor ikke betalt afgift af.

Det bakkes op af skatteministerens svar på udvalgsspørgsmål SAU almen del 280 fra 2023, som slår fast, at danskerne handlede ca. 700 millioner cigaretter grænseoverskridende i 2023, svarende til 16 % af det danske cigaretforbrug . Det danske cigaretforbrug består derfor af en stor del af cigaretter, for hvilke der ikke er betalt afgift af i Danmark (Skatteministeriet, 31. august 2023).

BAT forstår, at der ikke er taget højde for dette i omkostningsanalysen , og at gebyret for renhold i forbindelse med cigaretfiltere udelukkende beregnes på baggrund af en renholdsanalyse, frem for at gebyret er baseret på mængden af markedsførte engangsplastprodukter, som de danske producenter jf. pkt. § 10 i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, er forpligtet til at informere Dansk Producentansvar om.

Den nuværende beregningsmodel forpligter producenter af cigaretfiltere til at betale for oprydningen af cigaretfiltere, som ikke markedsføres af førnævnte producenter, og som de derfor ikke har nogen indtægt fra. Det betyder, at grænsehandlen og de illegale aktører freerider på bekostning af de lovlige danske producenter, der betaler afgift i Danmark. BAT opfordrer derfor til, at freerider-problematikken tages hånd om, og at gebyret for oprydning af cigaretfiltere beregnes ud fra den mængde cigaretter, producenterne markedsfører i Danmark, eller gebyret tilpasses efter myndighedernes viden. har om andelen af grænseoverskridende og ulovlige cigaretter på markedet.

Med venlig hilsen

Simon Hauberg-Lund

Senior Government Affairs Manager

Til Miljøstyrelsen

mst@mst.dk

Att. Poul Ørum Poulsen

pouop@mst.dk

ACE's høringsvar vedrørende bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter

Miljøstyrelsen har d. 24. april 2024 udsendt et udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter J.nr. 2024-21671. ACE, The Alliance for Beverage Cartons and the Environment, deler i den forbindelse sine bemærkninger.

ACEs vision er at *levere de mest cirkulære og bæredygtige emballager* til fødevarer. Vores mål er, at i 2030 bliver mindst 80% af alle mad- og drikkekartoner indsamlet til genanvendelse.

ACE blev etableret for 25 år siden og repræsenterer industrien i form af de tre europæiske producenter af mad- og drikkekartoner Elopak, SIG Combibloc og Tetra Pak og deres to leverandører Billerud og Stora Enso. På tværs af Europas grænser arbejder vi bl.a. for at bekæmpe miljøforureningen fra forkert behandlet affald.

Hermed følger vores bemærkninger:

- 1. Det er vigtigt at have en klar definition af producent i § 2 nr. 18.**
I det fremsendte udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter fremgår det ikke klart, hvorvidt det er emballageproducenten eller påfylderen, der defineres som producent og dermed har producentansvaret.

I de fleste europæiske lande er det påfylderen eller importøren, der har producentansvaret. Det er det fordi:

- Ifølge Affaldsdirektivet betales udvidet producentansvar af påfylderen (den som markedsfører).
- Det er i overensstemmelse med OECD's og Eunomias anbefalinger til Europa Kommissionen om producentansvarsgebyrer. Oprydningsansvaret for visse typer af engangsplastprodukter er en udvidelse af udvidet producentansvar, så definitionen af producent bør være den samme.
- For at undgå fragmentering på tværs af EU.
- Det vil mindske den administrative byrde, fordi det reducerer antallet af producenter – og samtidig sikrer en simpel ordning med fuld dækning. I Eunomias store undersøgelse for Kommissionen om producentansvarsordninger i EU anbefales der eksplicit et "single point of compliance".¹
- Det er påfylderen, der sender emballagen på markedet og dermed er tættere på forbrugeren. I OECD's vejledning for effektiv affaldshåndtering står der, at i sidste ende skal omkostningerne fra

¹ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/08a892b7-9330-11ea-aac4-01aa75ed71a1/language-en>

udvidet producentansvar (og dermed oprydningsansvaret, da det er en udvidelse af, hvad det udvidede producentansvar dækker over) afholdes af forbrugeren, hvilket bedst gøres, hvis det er påfylderen, der betaler afgiften, da denne i sidste ende sætter prisen for forbrugeren.²

- 2. Oprydningsansvaret bør kun gælde de produkter, som typisk forbruges uden for hjemmet, og det bør tage udgangspunkt i forekomsten af henkastet affald og ikke i mængden, der bringes på markedet.** I det fremsendte udkast defineres "drikkevarebeholdere" i § 2 nr. 5 som "Drikkevarebeholdere med en kapacitet på op til tre liter". ACE foreslår at sætte kapaciteten ned, fordi større beholdere oftest bruges i hjemmet, og det er de små to-go drikkevarebeholdere, der forbruges uden for hjemmet. Eksempelvis gælder oprydningsansvaret for plastflasker og andre drikkevarebeholdere på under 0,6 liter i Sverige. Desuden viser en plastikaffaldsundersøgelse lavet for Europa Kommissionen om "Top Marine Beach Litter Items in Europe"³, at mad- og drikkekartoner er rangeret som nummer 72 (andre mad- og drikkekartoner) og nummer 108 (mælkekartoner), hvilket viser, at mængden af henkastede mad- og drikkekartoner er begrænset.
- 3. Generelle betragtninger:** ACE arbejder for en harmoniseret implementering af oprydningsansvaret i EU for at undgå en fragmentering på tværs af medlemslandene. Hermed vores generelle betragtninger, som vi mener, at den nationale implementering bør udvikles på grundlag af:
 - Virksomheder bør involveres i tiltag om oprydningen af det henkastede affald og dermed samarbejde for at øge effektiviteten. Producentansvarsordninger er baseret på et fælles ansvarsprincip. Virksomhedernes involvering bør derfor ikke begrænses til finansieringen af ordningerne. De bør også have mulighed for at arbejde på at forbedre deres indsatser.
 - Der bør indføres en harmoniseret ensartet metode til bestemmelse af de relevante fraktioner inden for henkastet affald.
 - Beregningen af omkostningerne til oprydning af affald bør ske på nationalt plan. Forskellige metoder på tværs af kommuner og regioner vil rejse spørgsmål om et retfærdigt bidrag til udgifterne til oprydning af affald.
 - Omkostningerne bør reduceres løbende som resultat af de affaldsforebyggende foranstaltninger, der foretages, herunder mere effektive indsamlingsordninger. Gebyrerne for affaldsoprydning bør afspejle denne udvikling.
 - Gebyrerne bør opkræves af kollektivordninger.
 - Industrien og kollektivordninger bør samarbejde om at udvikle handlingsplaner for at forebygge affald og yderligere fremme korrekt bortskaffelse af affald.
 - Oprydningsaktiviteter bør overvåges og evalueres regelmæssigt. Der bør indføres en harmoniseret overvågningsmetode.
 - Gebyrerne bør fordeles ud fra en kombination af volumen, vægt og enheder inden for hver fraktion for at undgå en væsentlig overvurdering af omkostningerne for nogle producenter.
 - Gebyrerne skal beregnes på grundlag af andelen af de henkastede genstande (ikke indsamlet korrekt), der er dækket af Engangsplastdirektivet, og ikke den samlede mængde af henkastet genstande. Industrien skal ikke belastes med omkostningerne til oprydning af al affald.

² <https://www.oecd.org/environment/waste/extended-producer-responsibility-9789264256385-en.htm>

³ <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC108181>

Om ACE

ACE blev etableret for 25 år siden som en europæisk platform for producenter og leverandører af mad- og drikkekartoner. Vi stiller viden til rådighed og bidrager til EU-politik, lovgivning og standardisering inden for emballageområdet.

ACE har en mission om at beskytte vigtige fødevarer og drikkevarer. Vi giver dybdegående indsigt i den væsentlige beskyttelse af følsomme fødevarer. Cirkularitet, ressourceeffektivitet og innovation er kernen i vores industri, som giver en sikker og bæredygtig emballageløsning, som forbrugerne stoler på. ACE-medlemmer består af tre europæiske producenter af mad- og drikkekartoner Elopak, SIG Combibloc og Tetra Pak og deres to leverandører Billerud og Stora Enso. Tilsammen beskæftiger de omkring 24.000 mennesker i hele Europa, der bruger 95 % vedvarende energi, til at producere ca. 44 milliarder mad- og drikkekartoner årligt, som genanvendes på ~20 anlæg.

Med venlig hilsen

Annick Carpentier

Director General

Til: Poul Ørum Poulsen (pouop@mst.dk)
Fra: Centralorganisationernes Fællesudvalg (info@cfu-net.dk)
Titel: SV: Høring om bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.
E-mailtitel: SV: Høring om bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter. (MST Id nr.: 9804741)
Sendt: 30-04-2024 08:31

Kære Poul.

CFU har ikke bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Camilla Christensen
Fuldmægtig

CFU - Centralorganisationernes Fællesudvalg

Niels Hemmingsens Gade 10, 4.
1153 København K

Telefon 33 76 86 74
Mail: cc@skaf-net.dk

Fra: Poul Ørum Poulsen <pouop@mst.dk>

Sendt: 24. april 2024 08:42

Emne: Høring om bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter. (MST Id nr.: 9804741)

Hermed fremsendes udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter i høring.

Venlig hilsen

Poul Ørum Poulsen
Chefkonsulent | Cirkulær Økonomi og Affald
+45 29 26 92 33 | +45 29 26 92 33 | pouop@mst.dk

Miljø- og Fødevareministeriet
Miljøstyrelsen | Tønderlandsvej 5 | 5000 Odense C | Tlf. +45 72 54 40 00 | mst@mst.dk | www.mst.dk

[Sådan håndterer vi dine personoplysninger](#)

FORTROLIGHED: Denne e-mail og evt. vedhæftede filer kan indeholde fortrolige oplysninger. Er du ikke rette modtager, bedes du venligst omgående underrette os og derefter slette e-mailen og enhver vedhæftet fil uden at beholde en kopi og uden at videregive oplysninger om indholdet.

Vores persondatapolitik fremgår af vores hjemmesider:

<https://www.skaf-net.dk/persondatapolitik>

<https://www.lc.dk/persondatapolitik>

<https://www.co10.dk/persondatapolitik>

Miljøstyrelsen
Att.: Poul Ørum Poulsen
Via e-post: mst@mst.dk
C.c.: pouop@mst.dk

j.nr. 2024-21671

27. maj 2024

Vedr.: Høring om bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter

Bryggeriforeningen takker for muligheden for at komme med bemærkninger til høringen om bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Generelle bemærkninger

Det konstateres indledningsvist, at bekendtgørelsen har til formål at udvide anvendelsesområdet for den gældende bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter. Dermed inkluderes følgende 7 engangsplastprodukter, jf. engangsplastdirektivet:

1. Fødevarer beholdere
2. Indpakningsposer og -folier
3. Drikkevarer beholdere
4. Drikkebægre
5. Letvægtsbæreposer
6. Vådservietter
7. Balloner

Bryggeriforeningen noterer, at udkastet til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter ikke finder anvendelse for emballage, der omfattes af pant- og retursystemet. Oprydningsansvaret for pantemballage er implementeret i pantbekendtgørelsen i januar 2023.

I forhold til bekendtgørelsesudkastet har Bryggeriforeningen en række bekymringer i relation til gennemsigtighed. Det er eksempelvis bekymrende, at udmøntningen og strukturen for de ekstra omkostninger, som producenter af de 7 udvalgte engangsemballager pålægges, ikke er tilstrækkeligt gennemsigtige. Det er uklart, hvilke konkrete emballager der omfattes, hvem der omfattes og i særdeleshed er det uklart, hvordan der sikres omkostningseffektivitet hos kommunerne i deres opgaveløsning. Endelig er der uklart, hvad gebyret, som skal afspejle de faktiske omkostninger, ender med at lande på.

Mængden af lovregulering på miljøområdet er massiv og derfor bør unødige administrative byrder undgås. Specifikt i relation til at undgå unødige administrative byrder for producenter og importører, der tilgængeliggør pantebelagte drikkevareremballager samt andre emballager, udenfor pantsystemet, som fx bakker, kasser, film og folier, vil det være hensigtsmæssigt, at der etableres en enkel løsning, så der for producenter og importører af pantemballage åbnes op for at der kan ske indrapportering ét sted.

Bekendtgørelsens krav til egenkontrol forekommer fleksible, idet det er op til producenterne at vurdere behovet for indholdet af egenkontrollen. Egenkontrollen skal dog være tilgængelig for MST ved efterspørgsel, hvilket antages at indebære krav om skriftlighed.

Det er Bryggeriforeningens forståelse, at både fyldte og ikke-fyldte drikkebægre er omfattet. I den forbindelse må det forstås sådan, at drikkebægre på festivaler og øvrige lukkede arrangementer også er omfattet af bekendtgørelsens anvendelsesområde. Eftersom at oprydningen på disse lukkede arealer ikke pålægges kommunerne, og derved ikke kan retfærdiggøre en fuld oprydningsomkostning, som lægges oveni de økonomiske udgifter til det almindelige producentansvar, bør udgiften til disse drikkebægre nedjusteres. Generelt anbefaler Bryggeriforeningen, at alle omkostninger til oprydningsansvaret er veldokumenterede. Derudover bør miljøgraduering indgå, for at sikre ensartet vurdering af emballager som er omfattet af oprydningsansvaret og emballager omfattet af det udvidede producentansvar for emballage. Desuden vil miljøgraduering gavne de producenter, som vælger mere miljørigtige emballagetyper og derved skabes de rette incitamenter.

Endelig skal Bryggeriforeningen anbefale, at Miljøministeriet udsender vejledningsmateriale og information til erhvervsdrivende om de kommende krav. I den forbindelse vil det være nyttigt med vejledning om definitionen af producent, da definitionen af producent ikke er præcis den samme i engangsplastlovgivningen som i det udvidede producentansvar for emballage.

Bryggeriforeningen uddyber gerne ovenstående, hvis der måtte være spørgsmål.

Med venlig hilsen

BRYGGERIFORENINGEN

Lea Kholghi Frederiksen
Miljø-, klima og bæredygtighedschef

mst@mst.dk; pouop@mst.dk
Miljøstyrelsen

Journalnummer - 2024-21671

Den 23. maj 2024

Dansk Erhvervs hørings svar til Bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter

Generelle kommentarer

Økonomisk ansvar

Dansk Erhverv ser positivt på, at producenten betaler for affaldsbehandlingen af engangsplastemnerne der indsamles i offentlige affaldsspande, jf. princippet om at forureneren skal betale. Det kræver dog også at det gebyr der fastlægges, løbende justeres så det afspejler de faktiske indsamlede mængder. Herunder kan der også indtænkes en differentiering af typer af drikkebeholdere, så gebyret på plastemnerne afspejler de mængder der reelt indsamles og affaldsbehandles.

Vejledning og information

For at gøre de omfattede virksomheder opmærksom på producentansvaret og de medfølgende forpligtigelser, vil det kræve en betydelig informationskampagne. Der er også en stor opgave i at afklare hvilke virksomheder der er omfattet af producentansvaret og dertil hvilke emballager der er omfattet. Derfor opfordrer Dansk Erhverv kraftigt til, at en vejledende indsats til fortolkningen af reglerne som samtænkes med indførslen af producentansvaret for emballage.

Freeriders

En vejledende indsats vil også have en positiv indsats ifm. freeriders, men som indenfor producentansvaret for emballage er der behov for en kontinuerlig indsats fra myndighedernes side, så det sikres, at et fåtal af de omfattede virksomheder ikke kommer til at finansiere producentansvaret for engangsplastprodukter. Som ofte, handler det primært om at gøre virksomheder opmærksomhed på ansvaret og hjælpe med fortolkningen. Det kan med fordel indtænkes i de eksisterende kontaktflader som myndighederne har med virksomhederne.

Ikrafttrædelse

Mange virksomheder vil være omfattet af både producentansvar på emballage og engangsplast. VANA opfordrer derfor til at implementeringen synkroniseres, således at ikrafttrædelsesdatoen for emballage er den gældende. For nuværende vil det være 1. juli 2025, hvorefter fristen for registrering af virksomhed, der markedsfører emballage af engangsplast, omfattet af denne bekendtgørelse, bliver 1. juli 2025 og første indberetningsperiode bliver den 1. til den 10. oktober 2025.

§ 2, nr. 18 – Producentdefinition

Definitionen af producent er meget uklar, og kan i flere tilfælde give anledning til at tro, at mere end én virksomhed er ansvarlig for det samme produkt. Derfor henstiller Dansk Erhverv til, at man anvender producentdefinitionen fra den kommende emballageforordning, og dermed fuldt harmoniserer tilgangen. Det vil både hjælpe ift. tvivlsspørgsmål i den nuværende definition, og gøre forståelsen nemmere for virksomhederne, da de ikke vil skulle forholde sig til forskellige definitioner

§ 10 – Indberetningspligt

Det fremgår af bekendtgørelsen, at producenter skal indberette oplysninger som mængde og kategori af engangspastprodukter hvert kvartal. Indberetning af engangspastprodukter udgør en betydelig administrativ byrde for virksomhederne, og Dansk Erhverv opfordrer derfor på det kraftigste om at indberetningskravet ændres, så der kun skal indberettes én gang årligt, så indberetningen kan ske ifm. den øvrige indberetning til producentansvaret for emballage.

stk. 6

Det fremgår, at *"indberetningen af engangspastprodukter, jf. § 1, nr. 1-5, være angivet i kg og for engangspastprodukter, jf. § 1, nr. 6-8, være angivet i stk."*. For at gøre indberetningen ensartet og nemmest, så mener Dansk Erhverv, at indberetningen bør strømlines og være baseret udelukkende på vægt.

Med venlig hilsen

Andreas Hastrup Clemmensen
Chefkonsulent

Miljøstyrelsen, mst@mst.dk

CC: Poul Ørum Poulsen, poup@mst.dk og Tine

Veng Basse, tiveb@mst.dk

DI høringsvar vedrørende bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter

DI takker for muligheden for at afgive høringsvar vedrørende udvidet producentansvar efter engangsplastdirektivet.

DI skal dog bemærke under henvisning til [pressemeldelse](#) den 24. april fra Miljøministeriet, at der tilsyneladende er indgået en politisk aftale om emnet for bekendtgørelsen længe før høringen er gennemført. Det mener vi er problematisk, og det får os til at sætte spørgsmålstegn ved værdien af høringen og den demokratiske proces i forbindelse med den politiske aftale. Ud over det principielt betænkelige i at gennemføre processen på den måde, har det også betydet, at eksempelvis beregningen af gebyrer ikke er blevet tryktestet på forhånd med større risiko for fejl til følge.

Fastsættelse af gebyrer

I ministeriets høringsbrev er det således oplyst, hvad de forventede gebyrer vil være, men der er ikke nærmere redegjort for beregningen af gebyrerne. Direktivteksten er meget klar (Art. 8, stk. 4) om, at ”omkostninger, der skal afholdes....skal fastsættes på gennemsigtig vis mellem de berørte aktører.” Derfor vil vi kraftigt opfordre Miljøstyrelsen til at offentliggøre regnestykket.

Der er lagt op til betydelige gebyrstigninger, der rammer tobaksfiltre, og gebyrer, som er højere end hvad hidtil har været forventningen, for de øvrige produkter, for hvem gebyret endnu ikke er trådt i kraft. Det er alene for tobaksfiltre, at forslaget på nuværende tidspunkt er trådt i kraft, og derfor antager vi, at myndighederne ikke kender de specifikke markedsførte mængder for de øvrige produkter og har baseret beregningen på et skøn.

Da vi ikke har set udregningen af gebyret, kan vi blive i tvivl om, hvorvidt det antages, at alle markedsførte produkter (under engangsplastdirektivet) ender som affald i naturen eller i de offentlige skraldespande. Det er naturligvis ikke tilfældet.

DI har været i kontakt med medlemsvirksomheder, som påpeger, at det foreslåede – allerede politisk vedtagne – gebyr for folier, som er særligt højt, vil svare til, at betalingen herfor nærmer sig eller

overstiger den forventede samlede betaling i producentansvaret for emballage for samtlige af deres emballager (fødevarer virksomhed). Vel at mærke en betaling, der også omfatter hele genanvendelsesprocessen. For drikkevarer beholder tyder beregninger på, at provenuet fra gebyret langt vil overstige de omkostninger, renholdningsanalysen er kommet frem til. Alt i alt er vi bekymrede for, at der er noget helt galt med beregningen af gebyret.

Et gebyr må som bekendt ikke være urimeligt højt i forhold til den ydelse, det dækker. DI anerkender, at der er lagt op til, at gebyrerne skal balancere over 4 år, men virksomhederne har brug for at kunne planlægge og udforme budgetter, og deres cash flow er af stor betydning for virksomhedsdriften. Der er derfor brug for information om, hvordan processen med opkrævning af gebyrer vil foregå, herunder hvordan man på kort sigt vil håndtere det, hvis gebyret indbringer et betydeligt større beløb end forudsat. Dette bl.a. i lyset af, at en senere justering af gebyret ikke nødvendigvis kommer de virksomheder til gode, der i første omgang har betalt for meget.

Derudover ser DI et behov for, at der udformes en tydelig forklaring til virksomhederne om forskellen mellem betaling til producentansvaret for emballage og betalingen til oprydningsansvaret ifølge engangsplastdirektivet. Det gælder særligt for de emballagekategorier, der falder under begge lovgivninger. En forklaring vil styrke implementeringen og mindske antallet af free-riders.

Omkostningseffektivitet

I direktivteksten står der meget tydeligt (Art. 8, stk. 4), at de ydelser, producenterne skal betale for, skal leveres på en omkostningseffektiv måde (DI's understregning):

4. De omkostninger, der skal afholdes, jf. stk. 2 og 3, må ikke være højere, end hvad der er nødvendigt for, at de tjenester, der er omhandlet deri, kan leveres på en omkostningseffektiv måde, og skal fastsættes på gennemsigtig vis mellem de berørte aktører.

På den baggrund finder DI det ikke tilstrækkeligt at basere gebyrfastsættelsen på interviews med kommuner om deres omkostningsforbrug. Gebyret bør fastsættes med blik for, at det dækker de faktiske omkostninger for en *effektiv* løsning. DI opfordrer til, at effektiviseringsaspektet som minimum indgår i den kommende revision om 3 år og i den evaluering af producentansvaret, der er lagt op til i 2027. Denne anbefaling indgår i øvrigt også i Samarbejdsforums input til processen fra 2021.

Når ordningen har kørt nogle år vil det i en evaluering være muligt at se, hvilke kommuner, der er mest omkostningseffektive og så tage afsæt i det i forhold til gebyrfastsættelsen og i forhold til at ensarte tilgangen til oprydningsopgaven i kommunerne.

Frister for indberetning

Der har generelt været enighed om at tænke implementeringen af emballageansvaret og engangsplastdirektivet sammen så vidt muligt. Mange virksomheder vil være omfattet af begge dele, og DI opfordrer derfor til, at implementeringen synkroniseres. Eksempelvis vil DI opfordre til, at reducere den kvartalsvise indberetning til en årlig, som også synkroniseres med emballageansvaret – og gøre det muligt at indberette i én arbejdsgang samme sted.

Miljøstyrelsen vurderer, at de administrative omkostninger ved implementeringen af gebyrerne er under 4 mio. kr. årligt. Med det nuværende antal indberetninger og betalinger er det vores vurdering, at omkostningerne vil overstige det, særligt set betragtning af det administrative arbejde, der er forbundet med afklaring vedrørende scope. Vi er i dialog med mange virksomheder, som bruger lang tid på at finde ud af om og for hvilke dele af deres emballager de er omfattede. En synkronisering af implementeringen, reduktion af antallet af indberetninger og en betydelig vejledningsindsats fra myndighedernes side vil bidrage til at mindske denne byrde.

Free-ridere

Det er bemærkelsesværdigt, at Miljøstyrelsens renholdningsanalyse viser, at omkostningerne til oprydning af cigaretskodder er steget i forhold til den tidligere undersøgelse – og det er sket i en periode, hvor det lovlige, indenlandske salg af cigaretter er faldet. Det understreger vigtigheden af at sætte ind i forhold til freeridere, ikke mindst for så vidt angår tobaksbranchen.

Definition af producentbegrebet

Producentdefinitionen (§ 2, stk. 18) er umiddelbart ikke i overensstemmelse med definitionen i emballageproducentansvaret, hvilket skaber usikkerhed hos virksomheder, der er omfattet af begge lovgivninger. Som definitionen ser ud nu, kan der være anledning til tvivl om, hvorvidt det reelt er fødevareproducenten eller emballageleverandøren, der har ansvaret. Det bemærkes, at sidstnævnte typisk ikke ved, hvor stor en andel af en produktion, der eksporteres.

Definition af drikkeemballager

Der lægges i bekendtgørelsen op til, at drikkevareemballager op til 3 liter skal være omfattet. DI forstår, at man i Sverige har valgt at sætte grænsen ved 0,6 liter i stedet, og vi opfordrer de danske myndigheder til at følge det svenske eksempel. Det er sjældent tilfældet, at folk indtager mælk, juice eller andet i 3 liters beholdere og efterlader dem i det offentlige rum.

Med venlig hilsen

Louise Bünemann

Miljøstyrelsen
Sendt som e-mail til
mst@mst.dk,
Poul Ørum Poulsen
pouop@mst.dk

Hotel • Restaurant
& Turisterhvervet

Dato 27.05 2024

Vodroffsvej 32
1900 Frederiksberg C

Høringssvar vedr. j.nr. 2024- 21671. Bekendtgørelsen om udvidet producentansvar for visse engangspastprodukter.

Tel +45 35 24 80 80
Fax +45 35 24 80 88

HORESTA takker for muligheden for at afgive høringssvar til bekendtgørelsen om udvidet producentansvar for visse engangspastprodukter.

www.horesta.dk
horesta@horesta.dk

Generelle bemærkninger.

HORESTA konstaterer, at bekendtgørelsen udvides jf. engangspastdirektivet til at omfatte 7 kategorier af engangspastprodukter, hvor især fødevarebeholdere, indpakningsposer og folie, drikkevarebeholdere, drikkebægre er aktuelle for take away, restauranter, kantiner, catering mv.

cvr.nr. 17 01 48 11

Det er HORESTAs vurdering, at den overvejende del af udespisebranchens virksomheder i forskellig grad benytter engangsemballager indeholdende plast til servicering og betjening af gæsterne. Og derfor vil bekendtgørelsen påvirke alle disse virksomheder, som i øvrigt er defineret som virksomheder i detail jf. dansk Fødevarelov og Fødevareordningen. Det drejer sig om mere end 20.000 virksomheder. Disse virksomheder agerer allerede indenfor for regler for fødevarer og fødevarekontaktmaterialer herunder regulering og ansvarsfordeling igennem fødevareværdikæden fra producent til detail. HORESTA nævner dette, fordi det er HORESTAs vurdering, at Miljøstyrelsens definitioner af producent og markedsføring af engangspastemballageprodukter ikke er i overensstemmelse med definitionerne i regelsættet for fødevareproducent og producent af fødevarekontaktmaterialer og den medfølgende ansvarsfordeling i forhold fødevarelovgivningen, som disse virksomheder er fortrolige med. HORESTA opfordrer til, at bekendtgørelsen fremadrettet følger definitioner i overensstemmelse med fødevarelovgivningen.

Det skal der ud over understreges, at bekendtgørelsens producentdefinition heller ikke er i overensstemmelse med Emballageforordningen, hvor bl.a. producentansvar for emballageaffald og fabrikant- og producentansvar defineres anderledes. Det har bl.a. betydning for såkaldte mikrovirksomheder. HORESTA mener, at bekendtgørelse bør ændres med henblik på ensartethed i regulering herunder den bagatelgrænse, som der er i Emballageforordningen på området.

HORESTA understreger, at en fair regulering på området forudsætter, at Miljøstyrelsen gennemfører transparent samordning af bekendtgørelser og vejledninger på området. Det er uigennemskueligt og uforstående for virksomhederne, hvorfor reguleringerne i praksis betyder dobbelt producentansvar og gebyrer på samme type affald. Desuden er det fortsat uklart, hvilke virksomheder, som reelt bliver omfattet af det udvidet producentansvar. Det fremstår, som bekendtgørelsen ikke har forholdt sig til, hvilke virksomheder i værdiomsætningskæder, der i realiteten har ansvaret for emballagens udformning. Her kan der bl.a. tale om grossister af emballage og fødevarer, fødevarekædevirksomheder, enkeltstående detailvirksomheder, producenter af færdigpakkede fødevarer og fødevareproducenter af måltider (ikke færdigpakkede fødevarer) i detail og engros, salg over disk mv..

HORESTA bemærker, at processen omkring fastsættelse af gebyrer er kritisk og lever ikke op til engangsplastdirektivets krav om gennemsigtighed. Omkostninger for ordningen fremgår ikke af udkastet til bekendtgørelsen, idet de forventede takster alene er oplyst i høringsbrevet til bekendtgørelsen. Det undrer HORESTA, hvordan man i en høring alene oplyser taksterne i et høringsbrev, og vi forudsætter derfor, at taksterne ikke gennemføres som beskrevet i høringsbrevet. Desuden er der endnu ikke et registreringsgrundlag for fastsættelse af taksterne, idet man alene henviser til en analyse fra 2020 for estimerede omkostninger for renholdelsesaktiviteter som baggrund for taksterne. Analysens opgørelser og de foreslåede takster for ordningen er heller ikke i overensstemmelse, idet der er tale om stigninger af taksterne på 200 procent på flere områder. Det er således helt uigennemskueligt, hvad ligger til grund for taksterne i bekendtgørelsesudkastet og om forudsætningerne er reelle og rimelige. Det skal også ses i lyset af, at kommunernes opgaveløsning og omkostninger på området også er uigennemskuelig. Miljøstyrelsen skal jf. engangsplastdirektivet sikre omkostningseffektivitet, inddragelse samt proportionalitet i producenternes gebyrbetalinger, hvilket på ingen måde fremgår af bekendtgørelsesudkastet.

Bekendtgørelsen beskriver, at virksomhederne skal føre egenkontrol på området. HORESTA foreslår, at Miljøstyrelsen drager nytte af bl.a. Fødevarestyrelsens erfaringer med virksomhedernes egenkontrol på fødevarerområdet og herunder Miljøstyrelsens forpligtigelse til at vejlede virksomheder uanset etablering af en kollektiv ordning om egenkontrol. Konkret bør Miljøstyrelsen udarbejde relevante skabeloner til virksomheders egenkontrol på området. Både i forhold til egenkontrolldata og indberettede data til kollektiveordninger er det afgørende, at konkurrencefælsomme oplysninger ikke videregives til andre virksomheder eller ved krav om aktindsigt.

HORESTA konstaterer, at afgørelser fra Dansk Producentansvar (DPA) kan påklages til Miljøstyrelsen. Det er uklart om overtrædelser af bekendtgørelsen, som straffes med bøde, også kan påklages, da bøden formodes at være administrativ. Det bør også fremgå, hvilken instans har bemyndigelse til at straffe selskaber og juridiske personer med bøder. Det bør af hensyn til virksomheders retssikkerhed og proportionalitetsprincippet være muligt at klage over alle sanktioner og afgørelser inklusiv administrative bøder.

Sluttelig er det HORESTAs forventning, at de relevante myndigheder forholder sig til proportionen i forhold til, at affaldet for de relevante kategorier for erhvervet primært er affald hos den endelige forbruger i husholdningerne og oprydningssaffald udgør en langt mindre del. Myndighederne skal desuden sikre gennemsigtighed i forhold til omkostningerne for producenter. Det sker ved at inddrage interessenterne i forhold til deres indgående indsigt i produktion af engangsplastprodukter og tilsvarende markedsforhold og affaldscyklus for produkterne i Danmark. HORESTA bidrager gerne til en reel affaldsanalyse med henblik på implementering af en fair bekendtgørelse.

Med venlig hilsen

Tine Skriver
Fødevarechef

16. maj 2024

Strandboulevarden 49
2100 København Ø

Tlf +45 35 25 75 00

Miljøstyrelsen
mst@mst.dk cc. pouop@mst.dk

www.cancer.dk

UNDER PROTEKTION AF
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

Hørings svar vedr. Bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter j. nr. 2024-21671

Kræftens Bekæmpelse kommenterer hermed på forslaget, der udvider anvendelsesområdet for bekendtgørelsen om filtre til tobaksvarer. I den forbindelse opfordrer vi til en langt mere ambitiøs regulering af cigaretfiltere.

Tobak er kræftfremkaldende og årsag til lungekræft og mindst 15 andre kræftformer. Hvert år er tobak årsag til 16.000 dødsfald i Danmark. Men produktet er ikke kun skadeligt for mennesker, men også for natur og miljø i hele produktets livscyklus.

Der er cigaretskod overalt i naturen og i byen. Cigaretfiltere er den type plastikaffald, der er flest af i den danske natur. Filtrene består af plastik, der nedbrydes til mikroplast, som spredes i miljøet, bevæger sig op gennem fødekæden og desuden forurener med tungmetaller og andre skadelige stoffer.

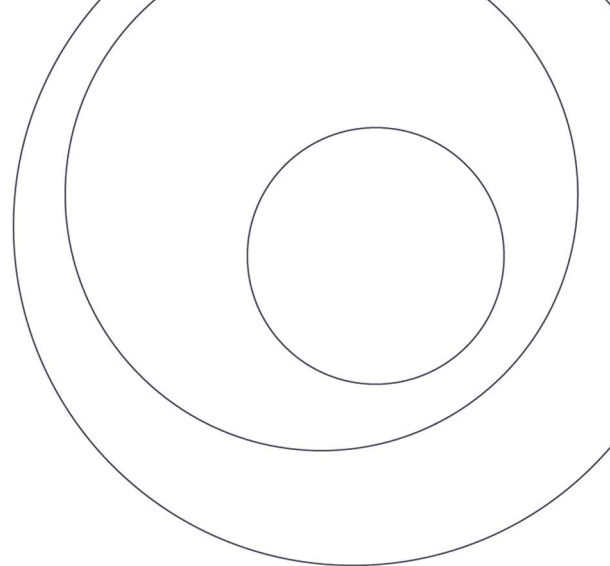
Der er samtidig ingen evidens for at filtrene gør cigaretter mindre sundhedsskadelige. Tværtimod. Filtrene med ventilationshuller gør, at man inhalerer røgen dybere ned i lungerne. Dermed risikerer man en type lungekræft, som er sværere at behandle. Filtrene kan desuden gøre det nemmere for børn og unge at begynde at ryge.

Derfor anbefaler Kræftens Bekæmpelse i tråd med WHO, at man helt forbyder filtrene samt engangs-e-cigaretter og nikotinposer. Det er dybt skadelige produkter, og et oplagt sted at begrænse plastikforureningen. Forebyggelse af problemet bør have førsteprioritet i overensstemmelse med EU's affaldshierarki. Som minimum bør man indføre flere røgfri miljøer for at begrænse problemet med henkastede skod og andet nikotinaffald.

Desuden minder vi om, at Danmark er forpligtet til at beskytte folkesundheden mod tobaksindustriens interesser, ifølge WHO's rammekonvention om tobakskontrol. Det vil sige at myndigheders og beslutningstageres kontakt med industrien bør begrænses til den strengt nødvendige ifm. lovmæssig regulering, og der bør være gennemsigtighed i alle interaktioner med industrien. Vi opfordrer derfor til, at alle henvendelser og kontakter med tobaksindustrien og deres interessenter offentliggøres, som det allerede er tilfældet hos Sundhedsstyrelsen.

Med venlig hilsen

Mette Lolk Hanak
Forebyggelseschef

27. maj 2024

Svar på høring til udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter

Tak for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende udkast til bekendtgørelse om oprydningsansvar for visse engangsplastprodukter.

Generelt opfordrer DPA til, at der tilstræbes en høj grad af harmonisering af producentansvarsreglerne. Dette skal bl.a. ses i lyset af, at flere producenter har flere producentansvar, og det vil skabe forvirring, hvis der ikke er ensartethed i reguleringen.

DPA har herudover følgende bemærkninger:

§ 2, nr. 10 – Gebyrperiode

DPA foreslår, at det præciseres, at definitionen alene gælder for de gebyrer, som Miljøstyrelsen opkræver. Gebyret til DPA, jf. § 18 (stk. 1 og 2) udgør jo ikke et kalender-kvartal.

§ 2, nr. 18 – Producentdefinitionen

Nr. 18, litra a

Hvorfor er teksten "*herunder via aftaler om fjernsalg [...]*" medtaget i den definition, der vedrører producenter etableret i Danmark?

Nr. 18, litra b

Hvad ligger der i begrebet "*private husstande eller andre brugere end private husstande*"? Hvorfor er begrebet "slutbruger" ikke anvendt? DPA ser ikke, at der er behov for at dele slutbrugerbegrebet op i to. Se fx definitionen af slutbruger i registerbekendtgørelsens § 2, nr. 18 (nuværende).

§ 4 – Registrering af producent/bemyndiget repræsentant

DPA ønsker, at det i § 4, stk. 1, tydeliggøres, at alle producenter skal registrere sig i producentansvarsregistret. En EU-producent skal fx altid registrere sig i registret. (I forbindelse med registreringen skal en EU-producent anmode en dansk virksomhed om at være bemyndiget repræsentant, og denne bemyndigede repræsentant skal herefter færdiggøre registreringen af EU-producenten ved bl.a. at udfylde virksomhedsoplysninger om sig selv).

DPA foreslår, at dette løses ved, at "eller" erstattes med "**og evt.**".

§ 7 - Ophørsdato

Det fremgår af § 7, at en producent skal registrere ophørsdagen i producentansvarsregistret. Det er ikke muligt at angive en selvvalgt ophørsdato i producentansvarsregistret. Ophørsdatoen er den dag, en producent afregistrerer sit producentansvar. Producenten kan ikke angive en dato, der ligger forud for denne dato som ophørsdato.

§ 10, stk. 4 – Gebyrperiode vs. Indberetningsperiode

DPA foreslår, at "gebyrperiode" i § 10, stk. 4, 2. sætning, erstattes med "**indberetningsperiode**".

§ 10 – Free-rider-mængder

DPA skal kraftigt opfordre til, at der i bekendtgørelsen indarbejdes en bestemmelse om, at producenter skal indtaste deres free-rider-mængder i DPA's IT-system, som det er tilfældet for producentansvaret for elektronik (§ 13, stk. 3) og producentansvaret for fiskeredskaber af plast (§ 25, stk. 4).

§ 10, stk. 5, og pkt. 3 i bilag 2 – Mængder markedsført uden for Danmark

§ 10, stk. 5

Det følger af § 10, stk. 5, at såfremt engangsplastprodukter, jf. § 1, nr. 6-8, overføres til at blive markedsført uden for Danmark af en anden end producenten, er det en forudsætning for at foretage ændringen, jf. stk. 4, at producenten fremsender en erklæring til Dansk Producentansvar fra den virksomhed, som har overført engangsplastprodukterne.

Vi går ud fra, at det er en fejl, at bestemmelsen kun vedrører vådservietter, balloner og filtre til tobaksvarer (§ 1, nr. 6-8).

DPA er herudover lidt overrasket over, hvordan bestemmelsen er formuleret. På mødet d. 30. januar 2024 mellem DPA og Miljøministeriet fik vi den klare opfattelse, at der var enighed om, at bestemmelsen (og tilsvarende bestemmelse i den kommende fase 2-bekendtgørelse, der regulerer producentansvaret for emballage), skulle udmøntes med følgende indhold:

- Producenten skal for et indberetningsår angive, hvilken andel af de samlede markedsførte mængder i det pågældende indberetningsår, der er blevet eksporteret af et efterfølgende salgslid (danske distributører). (Den reeksporterede mængde skal således knytte sig til den samlede markedsførte mængde for et år, og en producent skal ikke på noget tidspunkt kunne opnå en reduktion, der er større end den angivne samlede markedsførte mængde for det pågældende år.)
- Der skal altid være en dansk distributør involveret. (Hvis en dansk producent selv eksporterer noget, skal mængderne rettes via det ordinære rettespor. I denne situation er der ikke tale om "reeksport", men fejlindtastede mængder.)
- Producentens oplysning om reeksport-mængden sendes digitalt til den danske distributør, der har eksporteret mængderne, hvorefter distributøren via et tilsendt link skal bekræfte eksporten via MitID Erhverv.

Pkt. 3 i bilag 2

Pkt. 3 i bilag 2 vedrører – ligesom § 10, stk. 5 – kun vådservietter, balloner og filtre til tobaksvarer (§ 1, nr. 6-8). Vi går ud fra, at dette også er en fejl.

§ 10, stk. 8 – DPA's mulighed for at rette i mængder

Det er DPA's opfattelse, at teksten "eller en producent" i § 10, stk. 8, vil give producenterne den opfattelse, at DPA til enhver tid vil kunne rette i en producents indberettede mængder som følge af en henvendelse fra en producent. Hvis DPA ville skulle rette i en producents mængder på forgodtbefindende som følge af en henvendelse fra en producent, ville § 10, stk. 4, (rette-reglen) være overflødig.

DPA er dog enig i, at der kan opstå en situation, hvor DPA vil skulle rette i indtastede mængder på baggrund af en henvendelse fra en producent. I en sådan situation vil forvaltningsretten imidlertid udgøre lovgrundlaget for DPA's eventuelle ændring i producentansvarsregistret.

DPA foreslår på denne baggrund, at teksten "eller en producent" slettes fra § 10, stk. 8.

§ 11, stk. 1 og 2 – Kvalitetssikring af data

Når DPA sammenholder ordet kvalitetssikre med de meget korte frister, er det ikke klart for os, hvad forventningen er til kvalitetssikringen. Det er jo begrænset, hvor meget kvalitetssikring vi kan nå at lave på 1-4 dage (hvor de 4 dage i stk. 1 kan indeholde en weekend).

§ 15, stk. 1 – Regnskabsforpligtelse for producenterne

Vi går ud fra, at det er en fejl, at bestemmelsen kun vedrører vådservietter, balloner og filtre til tobaksvarer (§ 1, nr. 6-8).

§ 18, stk. 2 – Gebyr til DPA i 2025

Det fremgår af § 18, stk. 2, at producenter skal betale et "halvårligt" administrationsgebyr til DPA i 2025.

"Halvårlig" er i ordbogen defineret således: "Som finder sted eller udføres flere gange med et halvt års mellemrum". DPA har forstået og ønsket det sådan, at DPA kun skal opkræve ét gebyr i 2025 – ikke to halvårlige gebyrer. DPA er bekymret for, om ordet halvårligt kan give producenterne den opfattelse, at de skal betale to gange i 2025.

Vi foreslår på den baggrund, at sætningen ændres til:

"For Dansk Producentansvars administration i 2025 i henhold til denne bekendtgørelse, betaler producenter et gebyr pr. produktkategori til Dansk Producentansvar, der dækker DPA's administrationsomkostninger for hele 2025 baseret på de indberettede mængder i første halvår af 2025."

(Vi går ud fra, at I er opmærksomme på, at § 18 indeholder to stk. 2.)

§ 21 – Udnævnelsen af repræsentanter ved salg i andre EU-medlemsstater

DPA foreslår, at der i denne bestemmelse henvises til, at registreringen skal ske i producentansvarsregistret, jf. bilag 1, pkt. 8.

§ 22, stk. 1 – Forpligtelser en kollektiv ordning kan overtage for producenter

DPA har fortolket enslydende bestemmelser i andre producentansvarsregler således, at en producent enten kan håndtere sit producentansvar individuelt eller lade en kollektiv ordning håndtere de forpligtelser, som producenten har i medfør af producentansvaret.

Dette er i øvrigt i overensstemmelse med pkt. 14, sidste sætning, i affaldsdirektivets præambel, der har følgende ordlyd: "Producenter af produkter kan opfylde forpligtelserne under ordningen for udvidet producentansvar individuelt eller kollektivt."

På denne baggrund har DPA konstrueret det nye producentansvarsregister efter samme devise: Producenten håndterer enten producentansvaret individuelt eller ved at lade en kollektiv ordning overtage de forpligtelser, som producenten måtte have i medfør af producentansvaret. IT-systemet vil ikke kunne håndtere en situation, hvor en kollektiv ordning ønsker at vælge nogle forpligtelser til og andre fra.

Bilag 2 - Mængder leveret fra en anden virksomhed og markedsført på ny under eget navn eller varemærke

DPA forstår det således:

- En dansk virksomhed har producentansvaret for den mængde engangsplastprodukter, jf. § 1, som den fremstiller, påfylder eller importerer, og som markedsføres på det danske marked, jf. § 2, nr. 18, litra a.
- Denne virksomhed skal indberette de mængder engangsplast, som den markedsfører på det danske marked, jf. § 10, stk. 1.
 - I opgørelsen skal virksomheden **inkludere** de mængder engangsplast, som virksomheden har fået leveret fra en anden virksomhed, og som virksomheden har markedsført under eget navn eller varemærke, jf. pkt. 1, litra 3, i bilag 2.
 - Disse mængder vil virksomheden skulle indtaste i en indberetningsperiode, da det må lægges til grund, at virksomheden er bekendt med hvilke engangsplastprodukter, den har fået leveret med eget navn eller varemærke på.
 - Indtaster en producent en forkert mængde, vil det kunne rettes i den efterfølgende indberetningsperiode, jf. § 10, stk. 4.
 - I opgørelsen kan virksomheden **fradrage** den markedsførte mængde engangsplast, som virksomheden har markedsført til en anden virksomhed, som denne anden virksomhed har markedsført på ny under sit eget navn eller varemærke, jf. pkt. 3 i bilag 2.
 - Disse mængder vil virksomheden skulle indtaste i en indberetningsperiode, da det må lægges til grund, at virksomheden er bekendt med hvilke engangsplastprodukter, den har markedsført til en anden virksomhed med denne virksomheds navn eller varemærke på.
 - Indtaster en producent en forkert mængde, vil det kunne rettes i den efterfølgende indberetningsperiode, jf. § 10, stk. 4.
- Hvis ovenstående er korrekt forstået, er det DPA's opfattelse, at der ikke skal oprettes en særskilt funktionalitet i producentansvarsregistret for engangsplast for så vidt angår disse mængder.

DPA er af den opfattelse, at ovenstående konstruktion af producentdefinitionen kan medføre en række uhensigtsmæssigheder. Vi vil prøve at illustrere det med et eksempel:

Virksomhed A fremstiller kun engangsplastprodukter med andre virksomheders navn og logo på. Virksomhed A sælger 1.000 kg engangsplast til virksomhed B med virksomhed B's navn og logo på.

- Her vil virksomhed A vel være forpligtet til at registrere sig i producentansvarsregistret som "fremstiller" – på trods af at de kan **fradrage** 100% af deres mængder, da de jo kun sælger engangsplastprodukter med andre virksomheders navn og logo på.
- Virksomhed B vil vel også skulle registrere sig, da de skal **inkludere** de 1.000 kg engangsplast. Hvis virksomhed B ikke har andre mængder end de 1.000 kg, vil registreringspligten ikke følge af producentdefinitionen, jf. § 2, nr. 18, litra a, da virksomhed B hverken fremstiller, påfylder eller importerer. Registreringspligten vil i stedet følge af et bilag til bekendtgørelsen, der indeholder en beskrivelse af, hvordan mængder skal opgøres.

Hvis ovenstående er korrekt forstået, er DPA af den opfattelse, at det ikke er klart for producenterne, hvornår de skal registrere sig, og vi forudser, at en stor mængde engangsplast derfor ikke vil blive registreret i producentansvarsregistret.

DPA anbefaler på denne baggrund, at producentdefinitionen kommer til også at indeholde den situation, hvor en virksomhed markedsfører engangsplastprodukter under eget navn/varemærke.

Se også vores bemærkninger til § 2, nr. 14, litra a (producentdefinitionen) ovenfor.

DPA – opbevaring af dokumenter

DPA går ud fra, at det er en forglemmelse, at der ikke er indsat en bestemmelse i bekendtgørelsen om DPA's pligt til at opbevare dokumenter. Se fx § 42 i bekendtgørelsen om producentansvaret for fiskeredskeer og § 20 i registerbekendtgørelsen.

Kollektive ordninger - godkendelsesordning

DPA ønsker at få afklaret, hvornår godkendelsesordningen for kollektive ordninger skal gælde fra og få fastlagt nærmere, hvad indholdet i godkendelsesordningen skal være. Baggrunden herfor er, at vi skal have den fornødne tid til at implementere ordningen i vores IT-system.

Inaktivering og kollektive ordninger

DPA ønsker på ny at henlede opmærksomheden på DPA's bemærkninger i vores høringssvar til udkastet til registerbekendtgørelsen (Emballage) af 13. juni 2023 om, at manglende iagttagelse af producentansvaret ikke medfører inaktivering, og bemærkningerne om, at der er udeladt væsentlige punkter i bekendtgørelsen om, hvad de kollektive ordninger skal sikre.

Sidstnævnte er særligt bemærkelsesværdigt i denne sammenhæng, da den gældende bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, som skal inkorporeres i denne bekendtgørelse, indeholder disse bestemmelser.

Afsluttende bemærkninger

Vi håber, at ovenstående bemærkninger er fyldestgørende.

I det tilfælde I ønsker en uddybning eller har spørgsmål i øvrigt, er I meget velkomne til at kontakte os.

Med venlig hilsen

Dansk Producentansvar S/I

Danielle Brisson Berggreen

Jurist, Udviklingsafdelingen

Notat

Hørings svar vedr. bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter

27. maj 2024

Indledning

Indledningsvis vil Plastindustrien gerne kvittere for muligheden for at kommentere på høring om bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Dette høringssvar er fremsendt på vegne af Plastindustrien, der dækker størstedelen af værdikæden i plastfremstillingen og genanvendelsen i Danmark.

Plastindustrien henviser endvidere til DI's høringssvar og tilslutter sig DI's bemærkninger vedr. processen, idet vi ligeledes finder det problematisk, at indholdet er besluttet inden industrien er blevet inddraget.

Generelle anbefalinger

Nedenfor præsenteres Plastindustriens generelle observationer og anbefalinger til, hvad et udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter har:

Formålet med producentansvar for visse engangsplastprodukter er at minimere det spild af engangsplastprodukter, der ender i naturen og havmiljøet. Kategorierne af emballager er identificeret på baggrund af flere hundrede studier af, hvilke typiske engangsplastprodukter som reelt ender i naturen på Europas strande og naturområder. Det er en metodisk tilgang, som vi Plastindustrien støtter meget op om. Det er essentielt, at der i implementeringen af direktivet holdes fast i formålet med direktivet, så netop de engangsplastprodukter, der reelt har en risiko for at lande i naturen, er dem der bliver omfattet af oprydningens ansvar. Det betyder i praksis, at der bør være en stærk skelnen på de emballager, der anvendes i erhvervslivet og de emballager som forbrugerne bruger hjemme eller alternativt potentielt bringer med sig i naturen.

Definitionerne mangler konkretisering

Generelt er kapitel 2, hvori definitionerne af de omfattede produkter beskrives, alt for overordnede. Følgende er eksempler på dette:

I 4) er det ikke beskrevet, hvor stor mængde plast der kan være i disse produkter. Hvad betyder "er delvist omfattet af plast" – vil det også være produkter der indeholder under 5% plast, som en coating af en papkop ofte indeholder?

I 9) forklares en beholder som en æske. På engelsk bruges trays and pots. I de danske virksomheder vil man oftest bruge betegnelser som bakker og bølter.

Under 11) nævnes det ikke, hvor disse indpakningsposer lander i sidste ende. Hvis det eks. er en pose med skyllet salat, som anvendes i en restaurant, er den vel ikke omfattet jf. formålet med direktivet.

Definitionen er ikke konkret nok i 18), idet det her kan være både producenter af emballager og deres kunder, der kan opfattes som producent. Det bør tilføjes, at hvis det bliver producenterne af emballagerne, som får ansvaret, så har de ingen ide om, hvor stor en del af den solgte emballage, som der eksporteres, når deres kunder har pakket det ind, som de skal sætte på markedet. Producenterne af emballagerne vil derfor ikke vide, hvor stor en del der bringes på det danske marked. Under 22) er det uklart, om det også gælder for de vådservietter som anvendes i erhvervet – eks. i sundheds- og plejesektoren?

Indrapportering bliver unødigt tung

Kapitel 4, §10: Det forstås således, at der skal indberettes fire gange årligt til DPA, hvilket er en unødvendig stor administrativ byrde, det tager mange ressourcer at opretholde. Det ville være hensigtsmæssigt, hvis man i stedet fulgte de indberetninger der skal laves i forhold til *udvidet producent ansvar for emballage*. Generelt vil det være meget ressourcebesparende for erhvervslivet, hvis man lavede overensstemmelse mellem de to direktivers indberetninger, deadlines og definitioner.

Oprydningsgebyr – stort behov for samarbejde

Generelt er det svært som producent at gennemskue, hvordan det sikres at der undgås dobbeltbetaling for de emballager der sendes på markedet hhv. via producentansvar på emballage og direktivet for engangsplast og heraf følgende oprydningsansvar. Det bør sikres, at der ikke kan ske en dobbeltregistrering og betaling på området.

I fastlæggelse af gebyrsatsen for betaling er der i den nuværende indsats sket en graverende fejl. Erhvervslivet er ikke blevet inddraget i den faglige gennemgang og vurdering af de rapporter, der er foretaget forud for at gebyrsatsen blev politisk vedtaget. Det er en del af indholdet i direktivteksten, at der netop skal være en dialog mellem parterne, inden betalingssatserne vedtages politisk. Denne ugenomsigtige og lukkede praksis bør på ingen måde kunne gentage sig.

Der er en indgroet risiko for at oprette ineffektive og omkostningstunge indsamlingsordninger fra offentlig side, da der ikke er indbygget et effektivitets benchmark i implementeringen af direktivet. Det bør der derfor indarbejdes tydeligt, således at regningen ikke blot kan sendes videre uden at skelne til sammenhænge mellem mængder indsamlet, omkostningerne forbundet hermed og metoder til indsamling. Erfaringsmæssigt er der på batteriområdet, som har haft en lignende betalingsstruktur gennem årene, absolut ingen klare sammenhænge mellem indsamlingsordninger, mængder af indsamlede batterier og priserne på indsamlingen. Dette skal undgås og optimeres fra start i implementeringen af oprydningsansvaret i dette direktiv.

For at varetage ovenstående hensyn bedst muligt og uden for mange gnidninger parterne imellem anbefales det at oprette et formelt dialogforum, som mødes flere gange årligt. Det bør forankres i Miljøministeriet og invitere både de kommunale interessenter såsom KL og de erhvervsmæssige interessenter såsom DI, DE, Plastindustrien, Tobaksproducenterne osv. Både metoder og rapporter til vurdering af betalingssatser og effektiviseringsmuligheder skal være en bindende del af dagsordenen. Desuden bør informationsindsats også vendes på disse møder.

Oplysningstiltag

Der er en pligt til at oplyse, men det beskrives ikke nærmere, hvad der skal oplyses om og hvorledes. Er det mærket med skildpadden, som der stilles krav til her? I nogle tilfælde er indpakningerne meget små, og der er behov for vejledning i hvad producenterne stiller op i de situationer.

Gebysatserne er voldsomme

Taksterne for indpakningsposer og -folier vil være meget konkurrenceforvridende, i forhold til andre emballager. Prisen for fleksible emballager vil stige med 40-50%, hvilket vil betyde, at det for eksempel vil være billigere at pakke slik ind i en plastbakke end i en pose. Det giver ikke mening set i et ressourcemæssigt perspektiv, da der anvendes langt mere plast til en hård bakke end en pose. Der er desuden en faktor 10 forskel på priserne på letvægtsposer (som koster 2,27 kr./kg.), og indpakningsposer og folier (27,85 kr./kg.). Der blev stillet spørgsmål til årsagen bag dette på høringsmødet, men der blev ikke givet et klart svar.

Afrunding

Afslutningsvis skal vi nævne, at vi og vores medlemsvirksomheder naturligvis står til fuld rådighed for yderligere spørgsmål eller kommentarer, såfremt dette måtte blive relevant.

Med venlig hilsen,

Christina Busk
Miljøpolitisk chef i brancheforeningen Plastindustrien
cb@plast.dk – 3330 8630

Miljøstyrelsen
Tolderlundsvej 5
5000 Odense

Høje-Taastrup 27.05.2024

Høringsvar vedr. bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, journalnummer 2024-21671

Dansk Retursystem driver det udvidet producentansvar for drikkevareemballager omfattet af pantbekendtgørelsen. 92 procent af de solgte drikkevareemballager med pant kom retur i 2023, og 96 procent heraf blev genanvendt til nye drikkevareemballager, mens de resterende 4 procent blev genanvendt til andre høj kvalitetsprodukter.

Det danske pantsystem er således et cirkulært økonomisk kredsløb, der effektivt forebygger henkastet affald. Vi finder det derfor også centralt, at drikkevareemballager med pant er undtaget bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, herunder oprydningensansvaret, idet disse forhold løftes via pantbekendtgørelsen.

Mulighed for at Dansk Retursystem løfter andre producentansvarsopgaver i tilknytning til drikkevareemballager med pant

Producenter og importører af drikkevarer med pant har gennem flere år fået løftet deres producentansvar via Dansk Retursystem både administrativt og materiale-mæssigt. I praksis indebærer det, at producenter og importører tilmelder og salgsrapporterer til Dansk Retursystem, som herefter sørger for at indsamle emballagerne og sikre, at de så vidt muligt genanvendes på højeste kvalitetsniveau, ligesom Dansk Retursystem fx varetager indberetningen af indsamlede og genanvendte mængder til affaldsdatasystemet.

For at lette den administrative byrde for producenter og importører af pantebelagte drikkevarer i forbindelse med implementering af udvidet producentansvar, kan der, for oplagte kategorier såsom pantrelaterede transportemballager, herunder kasser, paller, film, folier og pap skabes mulighed for, at lade Dansk Retursystem varetage det udvidet producentansvar for disse emballager. Det være sig fx opgaver som registrering og indberetning, jf. kapitel 9 om kollektivordninger. De nævnte kategorier ses at være emballager i naturlig forlængelse af de drikkevareemballager med pant, som allerede varetages i pantsystemet.

Med venlig hilsen

Heidi Schütt Larsen
Direktør for Cirkulær Økonomi

Miljøstyrelsen
Tolderlundsvej 5
5000 Odense C
Fremsendt til mst@mst.dk og pouop@mst.dk

Journalnummer 2024-21671

Høje Taastrup, den 24. maj 2024

Høringsvar vedrørende ”bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter”

Emballageretur har med interesse læst udkastet til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter og takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Emballageretur er en non-profit kollektiv ordning, som håndterer producentansvaret for emballage for vores medlemsvirksomheder. Emballageretur er en del af Retur-familien, der er en familie af non-profit kollektive ordninger, der håndterer producentansvaret på elektronik-, batterier-, emballage-, fiskeriudstyr- og tekstilprodukter for dansk erhvervsliv. Sammen arbejder vi for at øge genbrug og genanvendelse, hvor så mange dyrebare ressourcer som muligt bliver løftet op fra affaldsstrømmen og kommer tilbage til kredsløbet.

Retur har via Elretur siden 2005 hjulpet danske virksomheder med at håndtere deres producentansvar. Elretur, der er Danmarks største kollektive ordning, har således mere end 18 års erfaring med at forvalte producentansvar for vores medlemmer (producenter og importører af elektriske og elektroniske udstyr (samt batterier). Emballageretur baserer sine løsninger, services og viden på Elreturs unikke erfaringer med at håndtere producentansvar for danske virksomheder.

Emballageretur har følgende konkrete bemærkninger

§2 – nr. 20 Definition af ”tilgængeliggørelse”

I forhold til definition af tilgængeliggørelse, vil det være formålstjenesteligt med en præcisering af begrebet. Hvad menes specifikt med ”hvad enten det sker mod eller uden vederlag”? I hvilke tilfælde tilgængeliggøres der emballage på markedet uden vederlag? I normale situationer vil første ”første omsætningsled” eller tilgængeliggørelsen være på faktureringstidspunktet, når emballagen handles mellem køber og sælger.

Hvordan afgøres det at et produkt er tilgængeliggjort på markedet, når der sker uden vederlag og hvordan fastsættes tidspunktet? Når et produkt tilgængeliggøres uden vederlag, sker der ikke en fakturering, hvorfor det er ukendt præcist hvornår engangsemballagen tilgængeliggøres på markedet.

§7 ophør af markedsførte engangsplastprodukter

Det er uklart, hvordan sæsonbetingede virksomheder skal overholde denne regel. Sæsonbetingede virksomheder fx produktion af jordbær, visse turisterhverv mv. er karakteriseret ved at de med skiftende frekvens inden for samme år hhv. tilgængeliggør og ophører med at tilgængeliggøre engangsplastprodukter på markedet. De genoptager så at sige deres virke løbende år for år og i forhold til årstiden.

Er disse virksomheder også forpligtiget til at registrere ophørsdagen i producentregisteret senest en måned

Emballageretur

Høje Taastrup Boulevard 30, 1.
2630 Taastrup
www.emballageretur.dk

Tlf.: +45 33 36 91 98
CVR-nr.: 44 50 22 75
E-mail: info@emballageretur.dk

efter, at de ophører med at markedsføre engangsplastprodukter? Emballageretur er af den holdning at dette bør præciseres i bekendtgørelsen.

§15, stk. 4. Betaling af gebyr til Miljøstyrelsen

Emballageretur opfordrer til, at Miljøstyrelsen fastsætter en rimelig betalingsfrist i forbindelse med den kvartalsvise betaling for de indberettede markedsførte mængder, da en meget kort betalingsfrist kan betyde en stor likviditetsudfordring for de kollektive ordninger.

Emballageretur anbefaler ligeledes at betalingsfristen fastsættes i selve bekendtgørelsen.

§19 Pligt til at varetage oplysningstiltag

Emballageretur er i tvivl om hvilke oplysningstiltag producenter og kollektive ordninger som minimum skal varetage. Kan oplysningstiltaget fx opfyldes alene ved at have tilstrækkelig information på egen eller den kollektive ordnings hjemmeside? Er det korrekt forstået, at producenter og kollektive ordninger ikke er forpligtiget til at udføre "fysiske" oplysningstiltag så som avisannoncer, web annoncering mv.?

Bør det endvidere ikke præciseres i bekendtgørelsen at disse oplysningstiltag kun gælder i en begrænset periode for producenter og kollektive ordninger?

Emballageretur står naturligvis til disposition for eventuelle spørgsmål og uddybninger.

Med venlig hilsen
Emballageretur
Morten Harboe-Jepsen, CEO

Miljøstyrelsen
Tolderlundsvej 5
DK 5000 Odense C

J.nr. 2024 - 21671

27. maj 2024

Høringssvar ang. "Høring om bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter". - J.nr. 2024 - 21671

JTI Danmark er en del af Japan Tobacco Group, en af verdens førende producenter af tobak og nikotinprodukter. Koncernen opererer i over 130 lande og har 45.000 ansatte. JTI Danmark markedsfører såvel cigaretter som nye produkter, inklusive nikotinposer, på internationalt plan.

Nærværende bekendtgørelse har til formål at udvide anvendelsesområdet for den gældende bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter. Dermed inkluderes syv engangsplastprodukter i producentansvarsordningen, herunder blandt andet fødevarer beholdere, vådservietter og balloner. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 1113 af 17. august 2023 om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter (BEK nr. 1113 af 17/08/2023), pr. 31. december 2024.

Producentansvaret udmøntes som en gebyrpligt, hvor producenter af de pågældende engangsplastprodukter betaler et gebyr pr. produktkategori hvert kvartal, baseret på den mængde, der er markedsført i Danmark i det pågældende kvartal.

1. Bemærkninger

JTI Danmark ønsker indledningsvist at bemærke, at vi støtter ambitionen om at mindske mængden af henkastet plastaffald og derved skabe renere omgivelser. Dette er en intention og et ansvar, som producenter af filtre til tobaksvarer såvel som andre udvalgte produkter af engangsplast deler med forbrugerne.

Vi har dog i forbindelse med denne høring en række bemærkninger og dertilhørende spørgsmål, som vi beder Miljøstyrelsen forholde sig til – både hvad angår baggrunden for den nye gebyrsats for producentansvarsordningen samt fremtidig regulering af denne. JTI Danmarks overordnede bemærkninger til denne høring er inddelt nedenfor, og uddybes yderligere i det følgende:

1.1. Manglende overholdelse af grundprincipperne for implementering af det udvidede producentansvar jf. Engangsplastdirektivet

1.2. Kritisabel proces for fastlæggelse af omkostninger og gebyrer

1.3. Forhold relateret til den nye omkostningsanalyse

1.4. Diskrepans mellem den EU-notificerede bekendtgørelse og bekendtgørelsen i national høring

1.5. Forventet indberetningspraksis

1.6. Ny betalingsstruktur for det udvidede producentansvar for filtre til tobaksvarer, der indeholder engangsplast

1.7. Manglende opgørelse af omkostninger til Miljøstyrelsens administration

1.1. Manglende overholdelse af grundprincipperne for implementering af det udvidede producentansvar jf. Engangsplastdirektivet

Den regulatoriske baggrund for implementeringen af det udvidede producentansvar findes i [Engangsplastdirektivet \(2019/904\)](#), hvor der fremgår klare og tydelige grundprincipper der skal sikre, at producenternes ansvar udmøntes efter direktivets hensigter, herunder principper hvad angår transparens, proportionalitet i omkostningerne samt omkostningseffektivitet¹. Her står bl.a. følgende:

- ***”De omkostninger, der skal afholdes, jf. stk. 2 og 3, må ikke være højere, end hvad der er nødvendigt for, at de tjenester, der er omhandlet deri, kan leveres på en omkostningseffektiv måde, og skal fastsættes på gennemsigtig vis mellem de berørte aktører. Omkostningerne ved oprydning af henkastet affald begrænses til aktiviteter iværksat af de offentlige myndigheder eller på deres vegne. Beregningsmetoden udvikles på en måde, der gør det muligt at fastlægge omkostningerne ved oprydning af henkastet affald på en forholdsmæssig måde.”***

Under pkt. 4 i EU-Kommissionens udkast til retningslinjer for beregning af renholdelsesomkostninger, som forventes at blive offentliggjort inden længe, påpeger EU-Kommissionen endvidere, at:

- ***“The costs to be covered by producers must adequately represent the amounts necessary to ensure **adequate and cost-efficient litter related operations specific to the product group.**”*** (pkt. 4.1)
- ***“The producers need to be informed in a transparent manner, how the system for the costs of the waste management operations that they are to cover is established. The data and processes used to establish the necessary costs **must be robust and transparent, including information on how costs are allocated amongst producers. Regular exchanges between the public authorities and the producers should be held, e.g. by setting up dedicated working groups.**”*** (pkt. 4.2)
- ***“The cost calculation should be as precise as possible and be **based on reliable data**, but at the same time be proportionate regarding administrative burden.”*** (pkt. 4.3)
- ***“The cost calculation should be regularly updated to take into account improvements (e.g. less littering through behaviour changes in consumers, **less SUP products put on the market, improved product design by the producers**)”*** (pkt. 4.3)

JTI Danmark henstillede i vores høringssvar til *Høring om ændring af gebyrsats i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer* (j.nr. 2021-712) til, at producenterne skulle

¹ Engangsplastdirektivet (2019/904), artikel 8(4)

inviteres til datagennemgang og dialog med henblik på videndeling, såfremt ny data for 2023 ville give anledning til en markant gebyrstigning.

JTI Danmark kan konstatere, at hverken vi, vores brancheorganisation eller andre brancher efter vores vidende er blevet rettidigt orienteret eller inddraget af Miljøministeriet eller Miljøstyrelsen.

JTI Danmark ønsker hertil at bemærke, at det bestemt ikke er vores oplevelse, at fastlæggelsen af omkostninger og gebyrniveauer, hverken for cigaretfiltere i løbet af 2023 eller i forbindelse med den nye omkostningsanalyse og ordningens ikrafttrædelse for de resterende produktkategorier, har fulgt ovenstående grundprincipper fastlagt i Engangsplastdirektivet eller de foreslåede retningslinjer for beregning af renholdelsesomkostninger.

JTI Danmark bemærker, at den forventede gebyrsats for cigaretfiltere for 2025 er på 0,025 kr. pr. stk. Dette er en stigning på 160,4 % i forhold til det gældende gebyr for 2024 (fra 0,0096 kr. pr. stk. til 0,025 kr. pr. stk.) og en stigning på hele 247,2 % i forhold til det gebyr, der var gældende, da producentansvaret trådte i kraft for cigaretfiltere d. 5. januar 2023 (fra 0,0072 kr. pr. stk. til 0,025 kr. pr. stk.). Siden ikrafttrædelsen er gebyret for cigaretfiltere allerede blevet hævet to gange hhv. 1. oktober 2023 samt d. 1 januar 2024. Samtidig er antallet af cigaretfiltere solgt til forbrugere i Danmark ifølge Nielsen-data faldet med 21,8 pct. fra 2020 til 2023, begge år inklusive.

JTI Danmark ønsker i denne forbindelse at udtrykke vores stærke bekymring for, at gebyret pr. filter i de kommende år vil stige uproportionelt såfremt udviklingen fortsætter, da uforklarligt store omkostningsstigninger skal fordeles på færre cigaretfiltere – hvilket ikke vil være i overensstemmelse med producenterens oprydningsansvar, [idet disse er ikke pålagt at betale for en total oprydning, men kun for de reelle omkostninger for renhold, jf. engangsplastdirektivet](#).

1.2. Kritisabel proces for fastlæggelse af omkostninger og gebyrer

JTI Danmark ønsker at fremhæve, at gebyrerne for cigaretfiltere i 2023-2024 er blevet fastsat via bekendtgørelser, hvilket har sikret producenter og andre berørte parter en mulighed for at blive hørt, bidrage med viden og stille spørgsmål til gebyrsatsen og de bagvedliggende omkostninger, før lovarbejdet blev færdiggjort. Undtagelsen var PL-regulering af gebyret for cigaretfiltere pr. 1. januar 2024, som producenterne ikke blev orienteret om separat.

JTI Danmark noterer sig derfor med stor undren, at de *forventede* gebyrsatser for 2025 denne gang er blevet aftalt i en [politisk aftale](#) dateret d. 23. april 2024, jf. Miljøministeriets [pressemeldelse af 23. april 2024](#). De *forventede* gebyrer er dermed blevet besluttet politisk uden mulighed for offentlig høring.

Ligeledes er berørte producenter ikke blevet forelagt et beregnings- og datagrundlag forud for indgåelsen af den politiske aftale, hvilket ikke er i overensstemmelse med direktivets principper for den nationale implementering jf. forrige afsnit. Ikke alene er dette kritisabelt med tanke på de markant øgede gebyrer, men denne fremgangsmåde står også i modsætning til præsentationen af 2020-renholdelsesanalysen, hvor alle relevante aktører blev inddraget.

Idet gebyrerne jf. den politiske aftale og høringsbrevet kun er forventede – og på baggrund af tidligere praksis for cigaretfilter indeholdende engangsplast – ville det være forventeligt, at det endelige gebyr pr. produktkategori ville fremgå af nærværende udkast til bekendtgørelse for at sikre interesserede parter ret til at blive hørt.

Om end vi har oplevet stigende forståelse fra Miljøstyrelsen for virksomhedernes behov for at blive orienteret i god tid med henblik på at budgetplanlægge, samt forståelse for, at dette for store virksomheder allerede betyder at informationer om ændringer pr. 1 januar i det næstfølgende år bør komme i årets første halvår, så er der for virksomhederne på baggrund af nuværende kommunikation fra myndighederne stadig en betydelig usikkerhed omkring hvor store ændringer, der kan ske i de forventede gebyrer. I forlængelse heraf bedes Miljøministeriet redegøre for følgende:

- Hvorfor fastlægges gebyrerne for 2025 og frem ikke længere i bekendtgørelser, som det har været tilfældet for producentsvaret for cigaretfilter indtil nu?
- Miljøministeriet og Miljøstyrelsen bedes opstille en tidslinje for arbejdet med den endelige fastlæggelse af gebyrerne for 2025 til hhv. Miljøministeriet og Dansk Producentansvar, herunder klart anføre, hvornår de respektive gebyrer vil blive offentliggjort på hhv. Miljøministeriets og DPA's hjemmesider.

1.3. Forhold relateret til den nye omkostningsanalyse

Den nye omkostningsanalyse for offentlige renholdsomkostninger fra 2023, som de forventede gebyrer for 2025 er udarbejdet på baggrund af, har fastlagt renholdsomkostningerne for de omfattede produkter til at være 167,9% højere i 2023 end i 2020 (fra 56 mio. kr. til 150 mio. kr.).

Specifikt for cigaretfilter er den beregnede stigning i de offentlige renholdsomkostninger alene på 141,5 % (fra 32,3 mio. kr. til 78 mio. kr.).

I denne forbindelse noterer JTI Danmark sig, at det af udbudsmaterialet til den nye omkostningsanalyse fremgik, at et af succeskriterierne for den nye rapport var at *"Få en endelig samlet rapport på dansk, hvor den opdaterede data er direkte sammenlignelig med data fra den tidligere rapport."*

Dette afføder blandt andet følgende generelle spørgsmål, imens JTI Danmark forbeholder sig retten til at fremsende mere konkrete spørgsmål og kommentarer til analysen direkte til Miljøstyrelsen:

- Hvordan lever den nye analyse og udarbejdelsen af denne op til direktivets krav om proportionalitet, omkostningseffektivitet og gennemsigtighed?
- Hvordan er inddragelse af berørte aktører blevet sikret i udarbejdelsen af analysen og den efterfølgende beregning af de samlede omkostninger, som fremgår af den politiske aftale samt høringsbrevet?
- JTI Danmark noterer sig, at den nye analyse delvist baserer sig på kvalitative data såsom spørgeskemaundersøgelser og interviews. Hvordan har Miljøstyrelsen kvalificeret og kvalitetssikret denne data samt sikret sammenlignelighed med data fra 2020-rapporten, jf. succeskravet fra udbudsmaterialet?
- Hvorfor er de offentlige omkostninger til renhold af cigaretfiltere ifølge den nye rapport steget med 141,5% fra 2020 til 2023, når antallet af cigaretfiltere solgt til forbrugere i Danmark ifølge Nielsen-data er faldet med 21,8 pct. fra 2020 til 2023, begge år inkl.?

1.4. Diskrepans mellem den EU-notificerede bekendtgørelse og bekendtgørelsen i national høring

JTI Danmark har noteret sig, at der er en diskrepans imellem den version af bekendtgørelsen, der blev [notificeret via EU-Kommissionens TRIS-hjemmeside d. 22. marts 2024](#) og den version, som senere er blevet sendt i national høring.

Konkret drejer det sig om §13, hvor det af det notificerede udkast fremgår, at producenter via et gebyr til Miljøstyrelsen skal dække omkostningerne ved:

- 1) *Den kommunale og statslige oprydning af henkastet affald fra engangsplastprodukter, jf. § 1, nr. 1-8, og den efterfølgende transport og behandling heraf.*
- 2) *Den kommunale og statslige indsamling af affald fra engangsplastprodukter, jf. § 1, nr. 1-5 og 8, der er kasseret i offentlige indsamlingssystemer, herunder infrastrukturen og driften heraf -8.*

I mellemtiden fremgår det af det udkast, som er sendt i national høring, at producenter via gebyr til Miljøstyrelsen skal dække omkostningerne ved:

- 1) *Den kommunale og statslige oprydning af henkastet affald fra engangsplastprodukter, jf. § 1, nr. 1-8, og den efterfølgende transport og behandling heraf.*

- 2) *Den kommunale og statslige indsamling af affald fra engangsplastprodukter, jf. § 1, nr. 1-5 og 8, der er kasseret i offentlige indsamlingssystemer, herunder infrastrukturen og driften heraf og den efterfølgende transport og behandling heraf.*
 - 3) *Miljøstyrelsens oplysningstiltag rettet mod brugere af engangsplastprodukter, jf. § 1, nr. 6-8, med henblik på at reducere henkastet affald heraf.*
 - 4) *Indsamling og rapportering af data vedrørende engangsplastprodukter, jf. § 1, nr. 1-8.*
- Miljøministeriet bedes kommentere på årsagen til forskellen i de to udkast til bekendtgørelse, som er hhv. EU-notificeret og sendt i national høring

1.5. Forventet indberetningspraksis

På baggrund af nærværende udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, er det JTI Danmarks forståelse, at følgende indberetningspraksis vil gælde for producenter af cigaretfilter med engangsplast for 2025:

- Januar: Indberetning af markedsførte mængder for Q4 2024 til **Miljøstyrelsen**
 - April: Indberetning af markedsførte mængder for Q1 2025 til **Dansk Producentansvar**
 - Fremadrettet: Indberetning til **Dansk Producentansvar**
- Miljøministeriet bedes be- eller afkræfte denne forståelse af indberetningsproceduren for cigaretfilter i 2025.

1.6. Ny betalingsstruktur for udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der indeholder engangsplast

Hvad angår filtre til tobaksvarer, der indeholder engangsplast, er der allerede en gældende producentansvarsordning, der trådte i kraft 5. januar 2023. Jf. BEK nr. 1113 af 17/08/2023 betaler producenter af filtre af engangsplast i dag ét samlet gebyr, som dækker:

- 1) Den kommunale og statslige oprydning af henkastet affald fra filtrene, og den efterfølgende transport og behandling heraf.
- 2) Den kommunale og statslige indsamling af affald fra filtrene, der er kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og den efterfølgende transport og behandling heraf.
- 3) Miljøstyrelsens oplysningstiltag til brugere af filtrene med henblik på at reducere henkastet affald heraf.
- 4) Indsamling og rapportering af data vedrørende filtrene.
- 5) Miljøstyrelsens administration af gebyret, herunder kontrol, information, evaluering m.v.

6) Dansk Producentansvars administration i henhold til denne bekendtgørelse.

Af nærværende udkast til ny bekendtgørelse fremgår det, at BEK nr. 1113 af 17/08/2023 ophæves når den nye bekendtgørelse træder i kraft.

Det fremgår endvidere, at producenter skal betale ét gebyr til Miljøstyrelsen og ét separat gebyr for Dansk Producentansvars administration.

JTI Danmark forstår dette således, at betalingsstrukturen ændrer sig for producenter af cigaret-filtre, som indeholder engangsplast, således at producenterne fremadrettet skal betale to gebyrer i stedet for et.

På denne baggrund, har JTI Danmark flere spørgsmål, som ønskes besvaret:

- D. 26. april 2024 deltog JTI Danmark i et møde med Miljøstyrelsen, hvor det af præsentationsmaterialet fremgik, at "En gang om året modtager producenten en faktura fra DPA på deres administrationsomkostninger". På baggrund af nærværende udkast til bekendtgørelse er det dog JTI Danmarks forståelse, at producenter for 2025 skal betale gebyr til DPA halvårligt, og fra 2026 og frem skal betale gebyr til DPA årligt. Der udbedes derfor en præcisering af, hvor ofte producenter skal betale administrationsgebyr til DPA, samt hvornår dette gebyr konkret skal betales i hhv. 2025 og 2026.
- Det bedes præciseret, om gebyret til DPA indgår i den forventede nye, årlige gebyrsats for cigaretfiltre på 0,025 kr. pr. stk., som fremgår af høringsbrevet.

Det bemærkes i denne sammenhæng, at det forventede gebyr for cigaretfiltre for 2025 allerede er 160,4 % højere end det gældende gebyr for 2024, hvor alle omkostninger, som producentansvaret dækker, er inklusive, herunder administrationsomkostninger til DPA. Det er derfor JTI Danmarks klare forventning, at det forventede gebyr på 0,025 kr. pr. stk. er beregnet inklusive DPA's administrationsomkostninger.

- Såfremt gebyret til DPA ikke indgår i den forventede gebyrsats på 0,025 kr. pr. stk. cigaretfilter med engangsplast, ønskes årsagen til dette begrundet.
- Miljøstyrelsen bedes endvidere oplyse DPA's administrationsomkostninger til producentansvaret for cigaretfiltre for hhv. 2023 og 2024.
- Det fremgår af §18 i nærværende udkast til bekendtgørelse, at Miljøstyrelsen fastsætter gebyrerne til DPA årligt på baggrund af budget og indstilling fra DPA, at gebyrerne skal svare til DPA's faktiske omkostninger til udførelse af opgaver fastsat i denne bekendtgørelse, og at DPA offentliggør gebyrerne på deres hjemmeside. Miljøstyrelsen bedes

præsentere en tidslinje for, hvornår på året (i 2024 og fremadrettet) følgende forventes at finde sted:

- i. DPA kommer med budget og indstilling
- ii. Miljøstyrelsen fastsætter gebyrerne samt
- iii. Gebyrerne for det kommende år offentliggøres på DPA's hjemmeside.

JTI Danmark ønsker at bemærke, at det er afgørende for producenternes budgetplanlægning at kende gebyrernes konkrete størrelse i god tid inden de træder i kraft – som tidligere nævnt bør informationer om ændringer pr. 1 januar i det næstfølgende år komme i årets første halvår.

1.7. Manglende opgørelse af omkostninger til Miljøstyrelsens administration

Derudover noterer JTI Danmark, at omkostninger til Miljøstyrelsens administration af gebyret, herunder kontrol, information, evaluering m.v., som er indeholdt i BEK nr. 1113 af 17/08/2023, ikke fremgår af dette udkast til bekendtgørelse.

Det fremgår af høringsbrevet til nærværende udkast til bekendtgørelse, at

- *”Der er på nuværende tidspunkt ikke hjemmel til at gebyrfinansiere Miljøstyrelsens omkostninger til administration og tilsyn, hvorfor dette først tilføjes ved en senere revision af bekendtgørelsen, når den nødvendige lovhjemmel er etableret. [...] Når den nødvendige lovhjemmel er etableret forventeligt ultimo 2024, vil disse oplysningstiltag varetages af Miljøstyrelsen og omkostninger til dette finansieres igennem gebyrerne”.*

Dette til trods for, at det er omfattet af gebyret for cigaretfilter i dag. På denne baggrund, ønsker JTI Danmark at få besvaret følgende spørgsmål:

- Omfatter det forventede gebyr for cigaretfilter på 0,025 kr. pr. stk. Miljøstyrelsens omkostninger til administration og tilsyn på lige fod med det eksisterende gebyr for cigaretfilter jf. BEK nr. 1113 af 17/08/2023?
- Eller kan producenter omfattet af ordningen inkl. producenter af cigaretfilter forvente en stigning i det forventede gebyr på et senere tidspunkt på baggrund af ny lovhjemmel indhentet ultimo 2024 – og hvornår vil denne regulering i så fald finde sted?

Det bemærkes i denne sammenhæng, at det forventede gebyr for cigaretfilter for 2025 allerede er 160,4 % højere end det gældende gebyr for 2024, hvor alle omkostninger, som producentansvaret dækker, er inklusive, herunder omkostninger til Miljøstyrelsens administration. Det er derfor JTI Danmarks klare forventning, at det forventede gebyr på 0,025 kr. pr. stk. er beregnet inklusive Miljøstyrelsens omkostninger til administration og tilsyn.

Endvidere fremgår det af høringsbrevet til denne høring, at:

- *”De samlede omkostningerne til renhold og administration af de 8 engangsplastprodukter udgør 171,5 mio. kr. (PL2024). Omkostningerne er opgjort gennem en ekstern analyse, som ligger tilgængelig på Miljøstyrelsens hjemmeside. De forventede gebyrsatser fra 1. januar 2025 er [for filtre til tobaksvarer 0,0250 kr. pr. stk.]. De endelige gebyrtakster vil blive justeret på baggrund af resultatet af parallel økonomisk høring af KL vedrørende fordeling af gebyrindtægter igennem bloktilskudsaktstykket.”*

Som JTI Danmark allerede har bemærket ovenfor, dækker det nuværende gebyr for cigaretfiltere, som betales til Miljøstyrelsen, over 6 omkostningspunkter, imens gebyret til Miljøstyrelsen ifølge udkastet til ny bekendtgørelse umiddelbart kun kommer til at dække over 4 omkostningspunkter.

Det er uklart for JTI Danmark, hvordan gebyret for 2025 konkret bliver beregnet, samt hvor stor en andel af de samlede omkostninger, de enkelte omkostningspunkter udgør.

På den baggrund bedes Miljøministeriet om at besvare følgende:

- Er det *gebyrsatsen* eller det bagvedliggende *omkostningsniveau*, der vil blive PL-reguleret på årlig basis?

Der henvises som baggrund for dette spørgsmål til den uigennemsigtige proces for filterordningen, hvor *gebyret* efter ikrafttrædelse 5. januar pr. 1. oktober 2023 blev hævet med 27,8 % (fra 0,0072 kr. pr. stk. til 0,0092 kr. pr. stk.) på baggrund af en PL-regulering af de bagvedliggende *omkostninger* fra 2020 til 2023-niveau til trods for faldende markedsførte mængder af cigaretfiltere i samme periode. Dernæst blev *gebyret* PL-reguleret med 4,35 % (0,0092 kr. pr. stk. til 0,0096 kr. pr. stk.) pr. 1. januar 2024.

- Er det de forventede gebyrer for 2025, som fremgår af tabellen i høringsbrevet, samt den bagvedliggende politiske aftale, baseret på omkostninger, som er PL-fremskrevet til 2024?
- Miljøministeriet bedes bekræfte, om de omkostninger og forventede gebyrsatser, der fremgår af høringsbrevet, repræsenterer 2024-niveau og alene vil blive PL-justeret til 2025-niveau?
- Miljøministeriet bedes bekræfte, at gebyrerne pr. SUP-kategori fremadrettet kun vil blive justeret én gang om året pr. 1. januar.
- Miljøministeriet bedes konkret besvare, om andre faktorer end det seneste offentliggjorte pris- og lønindeks i Økonomisk-Administrativ Vejledning fra Finansministeriet vil blive taget i betragtning ved beregning af de årlige gebyrreguleringer?

- Miljøministeriet bedes komme med et beregningseksempel på, hvordan gebyrerne for hhv. 2025 samt 2026 vil blive beregnet. En lignende formel blev præsenteret af Miljøministeriet i høringsnotatet vedr. udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangspplastprodukter, J.nr. 2023-5049, 7. august 2023.
- Hvilke af de omkostninger, som berørte producenter skal dække, indgår i omkostningsrammen på de 171,5 mio. kr., som der refereres til i høringsbrevet? Der bedes om en detaljeret gennemgang af vægten af de enkelte omkostningspunkter i kroner og ører ud af det samlede beløb. JTI Danmark noterer sig i denne forbindelse, at det af høringsbrevet fremgår, at omkostningerne på de 171,5 mio. kr. omfatter *renhold* og *administration*. Det er uklart for JTI Danmark, hvilke administrationsomkostninger, der her henvises til.
- Hvordan er udarbejdelsen af den nye omkostningsanalyse fra 2023 konkret finansieret og hvordan vil den næste analyse, som forventes gennemført i 2026, konkret blive finansieret?

JTI Danmark står til rådighed for at besvare eventuelle spørgsmål til dette høringssvar og uddybe de afgivne bemærkninger.

Med venlig hilsen,

Anna Kalituha
Corporate Affairs & Communications Manager

mst@mst
cc: pouop@mst.dk
Journal nr. 2024-21671

Dato: 23. maj 2024

Sags ID: SAG-2024-01902
Dok. ID: 3460126

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 1

KL's hørings svar til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter

KL har modtaget udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter. KL takker for muligheden for at kommentere på bekendtgørelsen.

Det har desværre ikke været muligt for KL at foretage en politisk behandling af hørings svaret inden for høringsfristen. Derfor tages der forbehold for den efterfølgende politiske behandling af hørings svaret.

Bemærkninger til bekendtgørelsen

Kommunerne har en stor opgave med at indsamle affald fra offentlige indsamlingssystemer og henkastet affald fra offentlige arealer. KL hilser det derfor velkomment, at oprydningsansvaret udvides til at omfatte yderligere syv affaldstyper udover cigaretskodder, således at kommunerne fremover kompenseres for indsamlingen og oprydningen af de otte affaldstyper. Samtidigt håber KL selvfølgelig, at overvæltningen af omkostningerne til producenterne vil betyde øget opmærksomhed og nye løsninger for at minimere brugen af engangsplastprodukter. KL gør i den forbindelse opmærksom på, at det er i alles interesse at minimere antallet af free-riders, der undlader at registrere sig hos Dansk Producentansvar, hvorfor der fra Miljøstyrelsens side bør være særlig opmærksomhed på en indsats overfor dem.

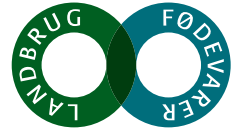
KL ser positivt på, at den nye opgørelse "Renholds- og omkostningsanalyse jf. Engangsdirektivets oprydningsansvar" i højere grad kompenserer kommuner for de faktiske omkostninger til oprydning og renhold end den tidligere analyse gjorde.

KL vil desuden gerne gøre opmærksom på, at nikotinposer er et stort og stigende problem som henkastet affald, da de både er besværlige at samle op samt skader naturen. Selvom nikotinposerne ikke er omfattet af engangsplastdirektivet opfordres ministeriet til at tilføje nikotinposerne til listen over affaldstyper, hvor producenterne betaler for oprydningen. Det burde være relativt let at implementere, når producentansvaret for de otte engangsplastprodukter er på plads.

Men hensyn til bekendtgørelsens økonomiske konsekvenser for kommunerne, henvises til KL's økonomiske hørings svar

Med venlig hilsen

Julie B. Appelqvist
Specialkonsulent, Klima og Tværkommunalt Samarbejde

Miljøstyrelsen
Tolderlundsvej 5
5000 Odense C
MST@mst.dk
CC: pouop@mst.dk

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V
T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk
CVR DK 25 52 95 29

Landbrug & Fødevarers hørings svar til udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, Jr. Nr. 2024-21671

Miljøministeriet har den 24. april 2024 udsendt udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter i høring med høringsfrist den 27. maj 2024.

Landbrug & Fødevarer kan ikke støtte op om det nuværende bekendtgørelsesudkast, da reglerne vil medføre en helt urimelig byrde for bl.a. mejerier og øvrige påfyldere af 1-liters drikkevarebeholdere, som ikke har sammenhæng med omkostningerne, og som ikke er i overensstemmelse med forureneren betaler princippet. Bekendtgørelsen flugter derved ikke med direktivets krav om omkostningseffektivitet og transparens mellem berørte aktører, samt direktivets betragtning om forureneren betaler princippet. Landbrug & Fødevarer skal opfordre til, at de danske myndigheder implementerer reglerne på samme måde som i Sverige, hvor der sikres en rimelig byrdefordeling af omkostningerne, som er i tråd med forureneren betaler princippet.

Gebyr for 1-liters drikkevarebeholdere

Med bekendtgørelsen skal producenter af drikkevarebeholdere betale et gebyr på 0,57 kr. pr. kg emballage. Gebyret skal dække omkostninger til indsamling af drikkevarebeholdere, som havner i offentlige skraldespande. Landbrug & Fødevarer bakker generelt op om, at producenterne af drikkevarebeholdere skal finansiere indsamling og videre håndtering af deres emballageaffald.

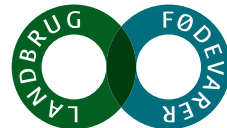
Landbrug & Fødevarer ser dog med stor bekymring på, at de danske myndigheder med den foreslåede definition vil lade drikkevarebeholder på op til 3 liter, fx mælkekartoner - som ikke havner i offentlige skraldespande - omfatte af producentansvaret. Gebyret pålægges således alle drikkevarebeholdere på op til 3 liter uden hensyntagen til, hvilke emballager, der rent faktisk havner i offentlige skraldespande.

Den foreslåede definition pålægger en helt urimelig byrde på bl.a. mejerierne og andre påfyldere, der gør brug af 1-liters drikkekartoner, blandt andet fordi:

- Kartoner til fx juice og mælk på én liter ikke affaldssorteres i offentlige skraldespande, men sorteres i dedikerede affaldsstrømme i husholdninger og i erhverv.
- Med den foreslåede definition vil påfylderne betale to gange for de samme emballager. Det skyldes, at påfylderne med det kommende producentansvar for emballage i forvejen betaler for omkostningerne til indsamling af kartoner i husholdninger og erhverv.
- Reglerne er ikke i overensstemmelse med forureneren betaler princippet, idet gebyrerne fra kartoner vil reducere omkostningerne for de emballager, som rent faktisk ender i offentlige skraldespande.

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien. Med en eksport på over 120 milliarder kroner årligt og med 141.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

Ovenstående problemstilling synliggøres ved, at provenuet for gebyret overstiger de omkostninger, der er ved renhold af offentlige skraldespande. COWI har i en [rapport](#) for Miljøstyrelsen i 2021 vurderet, at de samlede mængder mad- og drikkevarekartoner i Danmark vil være på omkring 46.000 ton i 2025. Et realistisk skøn er, at drikkevarebeholdere udgør 85-90 procent af mad- og drikkevarekartonerne, svarende til 39.000 ton. Et gebyr på 0,57 kr./kg vil således medføre et provenu på ca. 22 mio. kr. Det står i skarp kontrast til, at omkostningerne ved renhold af drikkevarebeholdere er estimeret til omkring 10 mio. kr.

Løsning

For at sikre en rimelig betaling, som kan opfylde forureneren betaler princippet i direktivets betragning 22, skal Landbrug & Fødevarer opfordre til, at man bruger reglerne fra Sverige. I Sverige er drikkevarebeholdere over 0,6 liter ikke omfattet af oprydningsansvaret. Denne regel vil medvirke til, at gebyret kun vil ramme de såkaldte "to-go" produkter, som er de produkter, der ender i offentlige skraldespande. Det bør samtidig sikres, at der ikke sker en dobbeltbetaling for drikkevarebeholdere på mindre en 0,6 liter, når de omfattes af producentansvaret.

Alternativt kan der etableres et differentieret gebyr på beholdere på hhv. 0 til 0,6 liter og 0,6 til 3 liter, hvor gebyret i kategorien fra 0,6 til 3 liter afspejler de reelle omkostninger, der er ved renhold af fx 1-liters mælke- og juicekartoner. Disse omkostninger må antages at være meget lave, og i afrundede tal formentlig 0 kr.

Som anført i tidligere henvendelse skal Landbrug & Fødevarer anmode om et møde for at drøfte ovenstående problemstilling.

Årligt gebyr

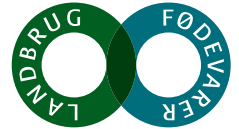
Det fremgår af bekendtgørelsen, at gebyrerne revideres hvert tredje år, hvis der fx er under- eller overfinansiering af omkostningerne. Revideringen skal sikre, at der over en treårig periode er balance i omkostninger og gebyrer.

Da gebyrerne har stor betydning for producenternes likviditet, skal Landbrug & Fødevarer opfordre til, at gebyrerne revideres allerede efter ét år – dette er særligt vigtigt i implementeringsfasen, hvor der ikke er et fuldstændigt overblik over de markedsførte mængder. Et gebyr - som fx medfører en overfinansiering på 50 procent - bør revideres allerede efter det første år, så virksomhedernes likviditet ikke forstyrres unødigt.

Uklar definition af producent (§ 2, nr. 18)

Definitionen af producent er meget uklar, og kan i flere tilfælde give anledning til at tro, at mere end én virksomhed er ansvarlig for det samme produkt. Det er derfor helt afgørende, at der udarbejdes klar vejledning om producentdefinitionen, så denne forvirring undgås. Vejledningen bør offentliggøres i god tid før ikrafttrædelse, så virksomhederne kan nå at få deres IT-systemer tilpasset.

Som eksempel på uklarhed kan nævnes, at en producent defineres som enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller, påfylder eller importerer og markedsfører engangsplastprodukter og fyldte engangsplastprodukter. Det betyder, at en producent, der fremstiller en drikkevarebeholder i Danmark, vil være ansvarlig for drikkevarebeholderen, fordi virksomheden fremstiller denne. Hvis den samme drikkevarebeholder sælges til en dansk virksomhed, som derefter påfylder drikkevarebeholderen, så vil denne virksomhed også være omfattet, da de er påfylder.

Den mest hensigtsmæssige løsning på den meget uklare definition vil være, at man anvender definitionen fra det udvidede producentansvar for emballage, som er harmoniseret med den kommende emballageforordning. Denne løsning vil fjerne unødigt tvivl og forhindre, at virksomheder og myndigheder skal forholde sig til forskellige definitioner for de samme produkter.

Indberetningspligt medfører unødigt administration (§ 10)

Det fremgår af bekendtgørelsen, at producenter skal indberette oplysninger som mængde og kategori af engangsplastprodukter hvert kvartal.

Indberetning af engangsplastprodukter udgør en administrativ byrde for virksomhederne, og Landbrug & Fødevarer skal derfor anmode om, at indberetningskravet ændres, så der kun skal indberettes én gang årligt. Det kan i den forbindelse oplyses, at man i Sverige kun stiller krav om indberetning én gang årligt.

Freeriders

Der bør sikres en vejledende indsats for at begrænse freeriders, så det sikres, at et fåtal af de omfattede virksomheder ikke ender med at finansiere producentansvaret for engangsplastprodukter. Som ofte, handler det primært om at gøre virksomheder opmærksomhed på ansvaret og hjælpe med fortolkningen. Det kan med fordel indtænkes i de eksisterende kontaktoverflader som myndighederne har med virksomhederne.

Overensstemmelse med EU-regler

Landbrug & Fødevarer ønsker at høre Miljøstyrelsens tolkning af, hvorvidt denne implementering af engangsplastdirektivet er i overensstemmelse med Informationsproceduredirektivets artikel 6, stk. 4, idet engangsplastdirektivet er under revision, jf. Kommissionens forslag af 30. november 2023 (Emballageforordningen).

Såfremt der er spørgsmål eller problemstillinger, der ønskes uddybet, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Henrik Borg Kristensen
Chefkonsulent

D 33 39 46 56
M 51 67 15 49
E hbk@if.dk

Til: Hovedpostkasse (mst@mst.dk)
Cc: Poul Ørum Poulsen (pouop@mst.dk)
Fra: jh@tobaksindustrien.dk (jh@tobaksindustrien.dk)
Titel: Journalnummer: 2024-21671
Sendt: 27-05-2024 13:51

Vdr. Journalnummer: 2024-21671 -Høring vedr. bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Tak for lejligheden til at kommentere på det fremsendte udkast.
Vi er bekendt med DI's høringssvar i nærværende sag, som vi kan tilslutte os.
Med venlig hilsen

Tobaksindustrien

Jens Hennild
Direktør, Cand.jur.

Tobaksindustrien
Skodsborgvej 124a
2840 Holte
Telefon: +45 39 62 68 99
Mobil: +45 20 35 12 99
E-Mail: jh@tobaksindustrien.dk

Høringssvar fra Vejle Kommune vedrørende bekendtgørelse om udvidet producentansvar for engangsplastprodukter

Til Miljøstyrelsen

Emnefelt: Høringssvar - Journalnummer 2024-21671

På vegne af Vejle Kommune fremsættes følgende kommentarer og observationer vedrørende bekendtgørelsen om udvidet producentansvar for engangsplastprodukter:

1. **Udvidelse af anvendelsesområdet:** Inkluderingen af yderligere syv engangsplastprodukter er i tråd med direktiverne og vil bidrage til en mere omfattende og effektiv affaldshåndtering. Dette signalerer en progressiv tilgang til at tackle den stigende miljømæssige belastning forårsaget af engangsplastprodukter.
2. **Behov for oplysning og uddannelse:** Det er essentielt at understrege behovet for omfattende oplysning og uddannelse af både producenter og forbrugere. Uden tilstrækkelig forståelse for de nye krav og incitamenter kan bekendtgørelsen ikke realisere sit fulde potentiale. Derfor bør der afsættes ressourcer til oplysningskampagner og uddannelsesinitiativer rettet mod alle interessenter.
3. **Risiko for øget regulering af små producenter:** Mens bekendtgørelsen har til formål at indregne omkostninger og skabe lige konkurrencevilkår, er der en risiko for, at de øgede administrative byrder kan være disproportionale for små producenter. De mindre virksomheder kan opleve, at kravene til registrering, rapportering og gebyrbetaling påfører dem en betydelig administrativ og økonomisk belastning, som større virksomheder er bedre rustet til at håndtere.

Små producenter har ofte færre ressourcer og mindre administrativ kapacitet til at imødekomme omfattende reguleringskrav. Dette kan resultere i følgende udfordringer:

- **Øgede omkostninger:** Små producenter kan have svært ved at bære de ekstra omkostninger forbundet med at opfylde nye administrative krav, som eksempelvis registrering i producentregisteret, regelmæssig indberetning af data og betaling af gebyrer. Disse omkostninger kan udgøre en større procentdel af deres samlede budget sammenlignet med større producenter.
- **Administrative byrder:** De omfattende rapporterings- og dokumentationskrav kan kræve betydelige ressourcer og tid fra små producenter, som ofte har begrænsede medarbejderressourcer til at håndtere sådanne opgaver. Dette kan aflede fokus fra deres kerneaktiviteter og hæmme deres evne til at konkurrere effektivt på markedet.
- **Konkurrenceevne:** De administrative og økonomiske byrder kan reducere små producenters konkurrenceevne i forhold til større virksomheder, som har bedre mulighed for at absorbere sådanne omkostninger. Dette kan føre til en skævvridning af markedet, hvor små producenter presses ud eller hindres i at vokse.

For at imødegå disse udfordringer er det vigtigt, at bekendtgørelsen indfører mekanismer, der tager hensyn til små producenters særlige behov. Dette kan omfatte:

- **Lempeligere krav:** Overvej at indføre lempeligere krav eller undtagelser for små producenter, således at de kan opfylde reglerne uden at pålægges uforholdsmæssigt store byrder.
- **Støtte og vejledning:** Tilbyd målrettet støtte og vejledning til små producenter for at hjælpe dem med at forstå og opfylde bekendtgørelsens krav. Dette kan inkludere træningsprogrammer, vejledningsmaterialer og adgang til rådgivning.
- **Innovation og bæredygtighed:** Tilskynd små producenter til innovation og bæredygtig praksis ved at tilbyde incitament, såsom skattefordele, tilskud eller præmier, der fremmer miljøvenlige løsninger og processer.

Ved at tage disse hensyn kan bekendtgørelsen sikre, at den ikke skaber unødigt byrde for små producenter, men i stedet fremmer en mere retfærdig og bæredygtig produktionssektor.

4. **Vurdering af materialers samlede miljøpåvirkning:** Selvom bekendtgørelsen fokuserer på håndteringen af engangsplastprodukter, er det vigtigt at understrege behovet for en helhedsorienteret tilgang til ressourceforvaltning. Det er afgørende at vurdere materialers samlede miljøpåvirkning og tilskynde til overgangen til mere bæredygtige og genanvendelige alternativer på tværs af produktkategorier.
5. **Gebyrordninger:** De foreslåede gebyrordninger synes at være rimeligt strukturerede og bør sikre en retfærdig fordeling af omkostningerne til håndtering og oprydning af engangsplastaffald. Det er positivt, at gebyrerne vil blive justeret regelmæssigt for at afspejle de faktiske omkostninger og forhindre overbelastning af producenterne.
6. **Registrering og indberetningspligt:** Kravene til registrering i producentregistret og indberetning af data synes at være klart specificeret, hvilket er afgørende for at sikre gennemsigtighed og nøjagtighed i indsamlingen af oplysninger om engangsplastprodukter på markedet. Dog kunne det være hensigtsmæssigt at undersøge om de registrerede data afspejler de reelle tal (fremstillet, importeret, markedsført og solgt), for at undgå omgåelse af gebyrer ved underrapportering.
7. **Ikrafttrædelse og overgangsordninger:** Det er positivt, at der er blevet fastsat klare ikrafttrædelsesdatoer, hvilket giver producenterne tilstrækkelig tid til at forberede sig på de nye krav. Overgangsordningerne synes at være fornuftigt udformet for at lette overgangen til det udvidede producentansvarssystem.
 - a. **Positiv vinkel:** Forskellige ikrafttrædelsesdatoer for forskellige dele af bekendtgørelsen kan give virksomheder og interessenter tilstrækkelig tid til at tilpasse sig og opfylde de nye krav, hvilket kan minimere negative virkninger og sikre en smidig overgang.
 - b. **Potentiel ulempe:** Forskellige ikrafttrædelsestidspunkter kan skabe forvirring og kompleksitet for både virksomheder og tilsynsmyndigheder. Dette kan resultere i uensartet implementering og håndhævelse af reglerne, hvilket kan underminere bekendtgørelsens effektivitet. Der kan også opstå administrative udfordringer for virksomhederne, især hvis de opererer på tværs af forskellige sektioner af bekendtgørelsen.

8. **Administrativ og økonomiske konsekvenser:** Evalueringen af de administrative og økonomiske konsekvenser synes velbegrunder og understreger behovet for en balanceret tilgang til omkostningsdækning og effektiv ressourceallokering. Det er vigtigt at sikre, at de samlede omkostninger er rimelige og ikke unødigt byrdefulde for producenter eller myndigheder.

Opmærksomhedspunkter:

- **Kommunikation af gebyrordninger:** Det er vigtigt at understrege, hvordan gebyrordningerne vil blive kommunikeret og administreret over for producenterne. Dette omfatter tydelig kommunikation af gebyrsatser, indberetningsperioder og processen for indberetning og betaling af gebyrer.
- **Behovet for oplysning og uddannelse:** Da bekendtgørelsen introducerer nye krav til producenterne, er det væsentligt at fremhæve behovet for oplysning og uddannelse af både producenter og interessenter. Dette kan bidrage til at sikre korrekt overholdelse af bekendtgørelsen og minimere eventuelle misforståelser eller fejl.
- **Evaluerings- og revisionsmekanismer:** Det er vigtigt at fremhæve betydningen af regelmæssig evaluering og revision af bekendtgørelsen for at sikre, at den forbliver effektiv og i overensstemmelse med udviklingen på området. Dette kan omfatte fastlæggelse af klare evalueringskriterier og en plan for fremtidige revisioner baseret på erfaringer og resultater.
- **Anvendelsesområde (§ 1):** Bekendtgørelsen bør klart definere, hvilke produkter og parter der er omfattet. Det skal præciseres, om bekendtgørelsen gælder for virksomheder registreret i Danmark, andre EU-lande eller tredjelande, samt hvilken del af distributionskæden (producent eller slutmodtager/ sidste erhvervsdrivende i distributionskæden) der er ansvarlig for gebyrerne.

Refleksioner vedr. anvendelsesområdet:

Dette afsnit definerer klart de kategorier af engangsplastprodukter, der er dækket. Imidlertid mangler bestemmelsen en klar definition af, hvem der er omfattet af bekendtgørelsen.

Det er uklart i bekendtgørelsen, om det er slutmodtageren i distributionskæden eller producenten, der sælger produkterne videre til en anden virksomhed, som derefter sælger dem til forbrugeren, der er ansvarlig for gebyrerne.

Årsagen til denne uklarhed ligger i definitionen af en producent i § 2, nr. 18. Ifølge pkt. a fremgår at;

Pkt. a) enhver fysisk eller juridiske person der er etableret i DK, og som uanset den anvendte salgsteknik, herunder via aftale om fjernsalg som er defineret i artikel 2, nr. 7 i EU-parlamentets og rådets direktiv om forbrugerrettigheder professionelt fremstiller, påfylder eller importerer og i DK markedsfører engangsplastprodukter og fyldte engangsplastprodukter jf. § 1.

Dette punkt omfatter situationer, hvor en erhvervsdrivende sælger direkte til forbrugeren, som specificeret i artikel 2, nr. 7 i EU-direktivet om forbrugerrettigheder, der definerer "fjernsalgsaftale" som enhver aftale mellem erhvervsdrivende og forbruger, indgået uden samtidig fysisk tilstedeværelse, idet art. 2, nr. 7 i EU-parlamentets og rådets direktiv om forbrugerrettigheder

vedrører »aftale om fjernsalg«: enhver aftale, der indgås mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren i henhold til et organiseret system for fjernsalg eller levering af fjernydelse uden den erhvervsdrivendes og forbrugersens samtidige fysiske tilstedeværelse, og hvor der til og med tidspunktet for aftalens indgåelse udelukkende anvendes en eller flere former for fjernkommunikationsteknikker.

Bestemmelsen omfatter ikke situationer, hvor en erhvervsdrivende sælger engangsplastprodukter til en anden erhvervsdrivende, som derefter sælger til private forbrugere. For eksempel REMA 1000, der sælger produkter omfattet af bekendtgørelsen, men hvor det ikke er klart, hvem i distributionskæden, der er ansvarlig for gebyret, da § 2, nr. 18, pkt. a kun omfatter salg direkte mellem erhvervsdrivende og forbrugere.

Pkt. b adresserer delvis dette ved at inkludere enhver fysisk eller juridisk person etableret i en anden EU-medlemsstat eller i et tredjeland, som via fjernsalg professionelt sælger engangsplastprodukter direkte til private husstande eller andre brugere end private husstande i Danmark.

b) enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i en anden EU-medlemsstat eller i et tredjeland, og som via aftale om fjernsalg som er defineret i artikel 2, nr. 7, i EU-parlamentets og rådets direktiv om forbrugerrettigheder direkte til private husstande eller andre brugere end private husstande professionelt i Danmark sælger engangsplastprodukter og fyldte engangsplastprodukter.

Dog mangler bestemmelsen præcision i tilfælde, hvor engangsplastprodukter sælges gennem flere erhvervsdrivende, før de når slutbrugeren.

For eksempel, hvis McDonald's, som en franchise, får engangsemballage fra et andet EU-land eller tredjeland og sælger maden med denne emballage til forbrugere, er det uklart, om det er McDonald's eller producenten af emballagen, der skal betale gebyret.

Bekendtgørelsen ser ikke ud til at tage højde for import fra EU-lande eller tredjelands, når varerne videresælges til en anden virksomhed.

Derfor anbefales det, at anvendelsesbestemmelsen præciserer, hvem der er omfattet af bekendtgørelsen. Dette vil sikre, at alle relevante parter forstår deres forpligtelser klart, og der ikke opstår tvetydigheder. Det er nødvendigt at klargøre, om det er slutmodtageren i distributionskæden eller den oprindelige producent, der er ansvarlig for gebyrerne, særligt i tilfælde, hvor produkter sælges mellem flere erhvervsdrivende før endeligt salg til forbrugeren.

- **Definitioner (§ 2):** Definitionerne i bekendtgørelsen skal være klare og præcise for at undgå misforståelser. Dette gælder især for definitionen af "producent" og hvem der er ansvarlig i forskellige salgssituationer. Artikel 2, nr. 18 definerer en producent som enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Danmark, og som professionelt fremstiller, påfylder eller importerer og markedsfører engangsplastprodukter i Danmark, herunder via fjernsalg. Dette gælder dog kun ved

direkte salg til forbrugere, hvilket skaber uklarhed om situationer, hvor produkterne sælges mellem erhvervsdrivende før endeligt salg til forbrugere.

Det er nødvendigt at præcisere, om virksomheder, der opererer i forskellige led af distributionskæden, er ansvarlige for gebyrerne, f.eks. når en producent i et andet EU-land sælger til en dansk erhvervsdrivende, som derefter sælger til forbrugerne. En klar definition af producentansvaret i sådanne situationer er afgørende for at undgå tvetydigheder og sikre effektiv håndhævelse.

- **Producentregister (Kapitel 3):** Registreringsproceduren skal sikre, at alle relevante parter er korrekt identificeret og deltager i overholdelsen af bekendtgørelsen.
- **Indberetningspligt (Kapitel 4):** Reglerne for indberetning af mængder og kategorier af engangsplastprodukter skal være klare og håndterbare for producenterne.
- **Gebyrer og sikkerhedsstillelse (Kapitel 5):** Det finansielle aspekt af bekendtgørelsen skal være retfærdigt og transparent for at sikre en retfærdig fordeling af omkostningerne.

Vejle Kommune takker for muligheden for at afgive høringsvar og ser frem til det videre arbejde med bekendtgørelsen. Vi står til rådighed for yderligere dialog og uddybning af vores bemærkninger.

Med venlig hilsen,

Lana Ata Abdulla

Jurist

Vejle Kommune

Mejeriforeningen
Danish Dairy Board

Agro Food Park 13
DK-8200 Aarhus N

+45 8731 2000
mejeri.dk

CVR DK 26 08 81 00

Miljøministeriet
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K

27. maj 2024

Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter – journalnummer: 2024 – 21671

Mejeriforeningen finder at udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter er meget bekymrende.

Producenter af drikkevarebeholdere skal jf. bekendtgørelsen betale et gebyr på 0,57 kr. pr. kg emballage, gældende emballager i str. 0-3 liter. Gebyret skal blandt andet dække omkostninger til oprydning og indsamling af henkastet affald, dvs. indsamling af drikkevarebeholdere, som havner i offentlige skraldespande.

En liters mælkekartoner (samt juice mv) vil høre under definitionen af drikkevarebeholdere, som skal betale et gebyr på 0,57 kr. pr. kg emballage. Men mælkekartoner affaldssorteres i privat husholdning – eller erhverv. Mælkekartoner er ikke affald, der er kasseret i offentlige indsamlingssystemer eller henkastet affald.

Dette forslag vil pålægge mejeri-producenter helt urimelige gebyrer – f.eks. på 1-liters mælkekartoner, som absolut ikke er en emballage der typisk havner i naturen.

Vi bakker op om Landbrug og Fødevarers høringssvar for yderligere baggrund og løsningsforslag.

Med venlig hilsen

Louise Myhre Utzen
Seniorkonsulent

lomu@lf.dk

for Mejeriforeningen

Miljøstyrelsen
Tolderlundsvej 5,
5000 Odense C

27. maj 2024

E-mail: mst@mst.dk
Kopi: pouop@mst.dk
Journalnummer: 2024-21671

Høringssvar vedr. bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter

Tobaksproducenterne kvitterer hermed for muligheden for at give bemærkninger til bekendtgørelsen om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Tobaksproducenterne repræsenterer British American Tobacco, Japan Tobacco International og Imperial Brands, der tilsammen udgør ca. 85 pct. af det danske tobaksmarked.

Indledningsvist ønsker Tobaksproducenterne at bemærke, at man deler ambitionen om at få reduceret mængden af henkastet plastaffald og på den måde skabe renere omgivelser.

Det er et ansvar, alle bør påtage sig – lige fra producenter til slutbrugere af plastholdige produkter.

I forbindelse med denne høring ønsker Tobaksproducenterne at give bemærkninger til følgende:

- a. Manglende efterlevelse af direktivkrav og ugenomsigtighed i renholdelsesomkostninger
- b. Manglende åbenhed om analysegrundlaget for markante omkostningsstigninger for producenter
- c. Manglende håndtering af *freeriders*

a. Manglende efterlevelse af direktivkrav og ugenomsigtighed i renholdelsesomkostninger

Af høringsbrevet til høringen fremgår følgende (s. 2):

TOBAKS PRODUCENTERNE

”Producentansvarsordningen er udarbejdet i overensstemmelse med kravene i engangsplastdirektivet og de generelle minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger i artikel 8 og 8 a i affaldsdirektivet (direktiv 2018/851/EU). Disse minimumskrav har til hensigt at sikre effektiv administration, gennemsigtighed i ordningen, bidrage til at nedbringe administrative omkostninger, samt sikre lige konkurrencevilkår, herunder for store og små producenter.”

Tobaksproducenterne deler ikke opfattelsen om, at producentansvarsordningen er udarbejdet i overensstemmelse med kravene i engangsplastdirektivet, navnlig i forhold til kravene om gennemsigtighed i ordningen, men også i forhold til de direktivfaste krav om proportionalitet i renholdelsesomkostningerne samt omkostningseffektivitet.

Engangsplastdirektivet (2019/904)¹ er den regulatoriske ramme for den nationale implementering.

Af direktivets artikel 8, stk. 4 fremgår det klart, at producentansvaret, i dette tilfælde et finansielt oprydningsansvar, skal udmøntes efter direktivets principper om transparens om omkostningerne og proportionalitet i disse samt omkostningseffektivitet:

- **”4. De omkostninger, der skal afholdes, jf. stk. 2 og 3, må ikke være højere, end hvad der er nødvendigt for, at de tjenester, der er omhandlet deri, kan leveres på en omkostningseffektiv måde, og skal fastsættes på gennemsigtig vis mellem de berørte aktører. Omkostningerne ved oprydning af henkastet affald begrænses til aktiviteter iværksat af de offentlige myndigheder eller på deres vegne.**

Beregningsmetoden udvikles på en måde, der gør det muligt at fastlægge omkostningerne ved oprydning af henkastet affald på en forholdsæssig måde. For at minimere de administrative omkostninger kan medlemsstaterne fastsætte finansielle bidrag til oprydning af henkastet affald ved at fastsætte passende flerårige faste beløb.”

Disse principper gentages i pkt. 4 i Kommissionens udkast til retningslinjer for beregning af renholdelsesomkostninger, som var i høring blandt EU-medlemsstaterne i 2023 og afventer offentliggørelse snarest. Kommissionen påpeger heriblandt, at:

- *“The costs to be covered by producers must adequately represent the amounts necessary to ensure adequate and cost-efficient litter related*

¹ Directive (EU) 2019/904: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2019/904/oj>

TOBAKS PRODUCENTERNE

operations specific to the product group.” (pkt. 4.1)

- *“The producers need to be informed in a transparent manner, how the system for the costs of the waste management operations that they are to cover is established. The data and processes used to establish the necessary costs must be robust and transparent, including information on how costs are allocated amongst producers. Regular exchanges between the public authorities and the producers should be held, e.g. by setting up dedicated working groups.” (pkt. 4.2)*
- *“The cost calculation should be as precise as possible and be based on reliable data, but at the same time be proportionate regarding administrative burden.” (pkt. 4.3) The cost calculation should be regularly updated to take into account improvements (e.g. less littering through behaviour changes in consumers, less SUP products put on the market, improved product design by the producers). (pkt. 4.3)*

Den politiske tillægsaftale om de forhøjede SUP-gebyrer for i alt otte produktkategorier er blevet offentliggjort og for flere af kategorierne har Miljøministeriet og Miljøstyrelsen hævet SUP-omkostningerne for producenterne med op mod 200 pct.

3

Efter den politiske tillægsaftale blev bestemt², har Miljøministeriet og Miljøstyrelsen igangsat en høringsproces pr. 24. april 2024 for de omfattede producenter – en høring, der vel at mærke omhandler en beslutning, der allerede er truffet af regeringen og aftalepartierne.

En høring har til formål at give omfattede aktører, her producenter af produkter indeholdende engangsplast, mulighed for at blive hørt og komme med bidrag samt viden til lovarbejdet forud for dets færdiggørelse, så beslutningstagere har mulighed for at overveje alle forhold forud for deres stillingtagen. Dette er et parlamentarisk kerneprincip, der sikrer lovkvaliteten, som vi må konstatere ikke lader til at blive respekteret.

Tobaksproducenterne må dertil konstatere at til trods for mange henvendelser til Miljøministeriet og Miljøstyrelsen, både telefonisk og skriftligt, så er producenterne ikke blevet inddraget i processen om SUP-gebyrerne til trods for, at direktivet klart angiver, at producenter har krav på dette. Vi har heller ikke kunne få svar på spørgsmål om f.eks. fremadrettede ændringer i SUP-gebyret for

² Miljøministeriet, ”Cigaretproducenter skal betale mere for opsamling af skod”, 23. april 2024: <https://mim.dk/nyheder/pressemeldelser/2024/april/cigaretproducenter-skal-betale-mere-for-opsamling-af-skod>

cigarettilte, selvom dette er afgørende for producenternes budgetplanlægning og dermed efterlevelse af lovkravene.

Processen har været – hvilket Miljøstyrelsen også har medgivet af flere omgange, senest ved et møde for producenter d. 26. april 2024 – uskøn og rodet. Tobaksproducenterne vil dertil tilføje, at den heller ikke har været præget af direktivkravet om gennemsigtighed.

Når offentlige omkostninger, som skal dækkes af producenterne, tilsyneladende stiger med op mod 200 pct. på få år, så bør man redegøre udførligt herfor. Ideelt bør man inddrage producenterne, før man udsender en pressemeddelelse om en politisk tillægsaftale, så man både efterlever direktivets krav, men også opnår den nødvendige viden om markedsforholdene, eftersom SUP-gebyrerne bl.a. beregnes på basis af markedsførte mængder.

Eksempelvis er omkostninger til kommunernes renhold af cigarettilte næsten tredoblet, selvom tobakssalget fra butik til forbrugere i Danmark faldt med 21,8 pct. fra 2020 til 2023, begge år inkl., jf. Nielsen-Data, ligesom de seneste undersøgelser fra sundhedsmyndighederne viser, at færre danskere ryger.

Denne diskrepans efterlyser vi et svar på sammen med flere andre forhold. Tobaksproducenterne og Philip Morris International har derfor sendt nedenstående spørgsmål til Miljøstyrelsen pr. 15. maj 2024, som vi ser frem til at modtage svar på.

4

Til den politiske aftale

1. Hvornår forventes den politiske aftale vedr. det forhøjede SUP-gebyr at blive offentliggjort? (*aftalen er blevet offentliggjort efter Tobaksproducenternes henvendelse*)

På mødet med Miljøstyrelsen og øvrige d. 26. april 2024 blev producenterne oplyst, at den politiske aftale var offentliggjort, og at styrelsen ville sende et link hertil til mødedeltagerne.

Til gebyret

2. Hvordan beregnes SUP-gebyret for cigarettilte fra 2025? Miljøstyrelsen bedes give et beregningseksempel, da det er uklart for producenterne om/hvordan gebyret vil blive justeret på baggrund af markedsførte mængder.
3. Det er vores forståelse pba. af mødet, at administrationsgebyret, som producenterne skal betale årligt til DPA, er indeholdt i det gebyr, som

TOBAKS PRODUCENTERNE

Miljøstyrelsen præsenterede på mødet. Miljøstyrelsen bedes bekræfte dette.

4. Hvordan vil Miljøstyrelsen sikre omkostningseffektivitet, inddragelse samt proportionalitet i producenternes gebyrbetalinger jf. engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 4?
5. Miljøstyrelsen bedes oplyse, hvornår man vil give svar på Plastindustriens forespørgsel om at etablere et formelt forum – tilsvarende det på batterier – som har til fokus at sikre direktivets målsætning om omkostningseffektivitet hos kommunerne samt give omfattede producenter mulighed for at opnå indsigt i de omkostninger, som producenterne skal betale?
6. Miljøstyrelsen bedes bekræfte skriftligt, hvad der blev oplyst på mødet – konkret, at det forhøjede SUP-gebyr vil gælde fra 1. januar 2025, og at tobaksproducenter dermed ikke vil skulle betale et bagudreguleret SUP-gebyr for 2024?
7. Mener Miljøstyrelsen, at en årlig justering af gebyret på baggrund af markedsførte mængder i det forgangne år for filtre lever op til direktivets krav om proportionalitet, når data viser, at der igennem en lang årrække er blevet markedsført færre filtre på det danske marked år for år – samtidig med, at grænsehandlen og den illegale handel stiger?
 - a. I den forbindelse ønsker vi at bemærke, at et freerider-tilsyn ikke vil omfatte den stigende andel af illegale produkter på markedet
8. Hvad var DPAs administrationsomkostninger for filtre i 2023 og 2024?
9. Hvornår vil DPAs administrationsomkostninger for 2025 blive fastlagt?

5

Til resultaterne af Miljøstyrelsens renholdelsesanalyse

10. I præsentationen fra mødet fremgår det (tabel, slide 6 vedr. renholdelsesanalysens resultater), at der estimeres med 300 millioner styks cigaretfiltere og 130 millioner tons cigaretfiltere. Et cigaretfilter er dermed opgjort til at veje 0,43 gram. Hvordan er man kommet frem til dette tal?

Miljøstyrelsen henviste til analysens leverandør, Econet. Vi ønsker fortsat besvarelse af dette spørgsmål fra Miljøstyrelsen.

11. Det fremgik på mødet, at omkostningsdrivere er volumen (skraldebiler og skraldespande) samt vægt (efterbehandling). Det fremgik desuden på

TOBAKS PRODUCENTERNE

mødet, at filtre er så små, at de ikke forårsager tømning af skraldespande og skraldebiler, da de bidrager meget lidt til volumen. Alligevel opgøres omkostningerne for bl.a. filtre i stk. med den begrundelse, at de er ”homogene i størrelse, mens andre produktkategorier svinger i størrelse”. Følgende ønskes uddybet:

- a. Hvorfor omkostningerne for filtre opgøres per styk frem for i vægt, når det ikke er filtrenes antal, der driver renholdelsesomkostningerne?
12. Hvordan har Miljøstyrelsen og dens leverandører kvalificeret kommunernes data, særligt de kvalitative metoder, herunder interviews med kommuner samt spørgeskemaundersøgelser?
 13. Har renholdelsesanalysen undergået peer-review?

Miljøstyrelsen afholdt et åbent høringsmøde d. 16. maj 2024.

Ved dette møde blev det drøftet, hvorvidt Miljøstyrelsen agter at pris- og lønindeksere SUP-gebyret fra 2024 til 2025. Miljøstyrelsen/Miljøministeriet bedes bekræfte, at de oplyste omkostninger bliver pris- og lønindekseret fra 2024 til 2025.

6

Yderligere står det ikke Tobaksproducenterne klart, om gebyrændringerne indebærer omkostninger til DPA. Det er Tobaksproducenternes forståelse, at DPA-omkostninger er indeholdt i gebyrerne. Miljøstyrelsen bedes be-/afkræfte dette.

Afslutningsvis vil Tobaksproducenterne henvise til, at det fortsat er Tobaksproducenternes forventning, at de relevante myndigheder vil efterleve direktivkravene for alle omfattede engangsplastkategorier samt sikre en gennemsigtig proces fremadrettet ved at:

- De omkostninger, som producenter og importører skal afholde, fastlægges i overensstemmelse med direktivkravene, både i forhold til proportionalitet, omkostningseffektivitet og eksisterende renhold.
- Der bør lægges vægt på EU-Kommissionens retningslinjer for kriterier for omkostninger ved oprydning af henkastet affald.
- Interessenter inddrages i forbindelse med udarbejdelsen af affaldsanalyser, hvor producenterne kan bidrage med væsentlig viden om markedsforhold- og udvikling, der vil bidrage til implementering og efterlevelse.

b. Manglende åbenhed om analysegrundlaget for markante omkostningsstigninger for producenter

Miljøstyrelsen offentliggjorte sin analyse for de offentlige renholdelsesomkostninger for de otte produktkategorier indeholdende engangsplast d. 23. april 2024.³

Den første analyse, der redegjorde for omkostningerne til selvsamme, blev udarbejdet af NIRAS og offentliggjort i 2020. I samme forbindelse indkaldte Miljøstyrelsen alle relevante parter, herunder producenter, til et møde, hvor 2020-analysen blev gennemgået og drøftet.

Generelt var processen om 2020-analysen præget af gennemsigtighed og konstruktiv dialog imellem ministerie, styrelse, erhvervsorganisationer, brancheforeninger og ngo'er.

Det er beklageligt at et tilsvarende forløb ikke har fundet sted op til offentliggørelsen af 2024-analysen og den dertilhørende politiske tillægsaftale.

Der er heller ikke blevet udleveret det tal- og datamateriale, der danner grundlag for analysen, hvilket betyder, at de omfattede producenter ikke har mulighed for at få tilstrækkelig indsigt i grundlaget for de markante stigninger i omkostningerne, som producenterne skal dække.

Tobaksproducenterne har forståelse for, at en sådan analyse skal holdes uafhængig af interesser. Dog må Tobaksproducenterne konstatere, at flere kommuner har indleveret data og information til analysen, f.eks. i form af interviews, imens producenterne ikke er blevet givet mulighed for at indlevere data om eksempelvis relevante markedsforhold.

I og med kommunerne får dækket deres renholdelsesomkostningerne af producenterne, er førstnævnte en part med interesse i analysens indhold og konklusioner på lige fod med producenterne.

Tobaksproducenterne efterspørger – bl.a. jf. førnævnte spørgsmål – en redegørelse for, hvordan Miljøstyrelsen har kvalificeret kommunernes data og informationer, ligesom Tobaksproducenterne efterspørger en redegørelse for, hvordan kommunerne efterlever direktivets principper om omkostningseffektivitet i deres renhold.

³ MST, "Renholds- og omkostningsanalyse jf. Engangsplastdirektivets oprydningsansvar": <https://mst.dk/publikationer/2024/april/renholds-og-omkostningsanalyse-sup>

c. Manglende håndtering af *freeriders*

Tobaksproducenter skal jf. direktivet udelukkende dække omkostningerne til det eksisterende renhold af cigaretskod indeholdende engangsplast. Som anført tidligere i dette høringssvar er andelen af markedsførte cigaretter - og dermed også filtre til cigaretter - faldet markant i Danmark, hvorfor Tobaksproducenterne stiller sig undrende overfor en næsten tredobling af omkostningerne til renhold heraf.

De kommunale og statslige renholdelsesomkostninger, som producenterne skal dække, må retmæssigt forventes at afspejle denne udvikling, således at producenternes omkostninger er proportionale.

Sideløbende med faldet i markedsførte cigaretter er andelen af grænsehandlede cigaretter øget markant, hvilket også bekræftes i Skatteministeriets publikation "Skatteøkonomisk Redegørelse 2023".⁴ Samtidig skønner Skatteministeriet ligeledes en stigning i den illegale handel med cigaretter, hvilket bekræftes af branchens egne undersøgelser af området.

Det er et resultat af seneste års afgiftsforhøjelser, hvorfor et stærkt tilsyn med *freeriding*, dvs. filtre, der ikke er markedsført i Danmark, er påkrævet, da det ikke er rimeligt, at lovlige producenter skal finansiere renhold af bl.a. illegale produkter.

Det er Tobaksproducenternes forståelse, at Miljøministeriet og Miljøstyrelsen vil bekæmpe *freeriding* via et tilsyn. Dette tilsyn vil dog alene adressere grænsehandlede cigaretter og ikke illegale cigaretter, hvilket er problematisk, da man dermed pålægger legale producenterne at finansiere renhold af cigaretter fra den illegale handel.

Såfremt der er spørgsmål eller kommentarer til dette høringssvar, er man velkommen til at henvende sig til Tobaksproducenterne.

Med venlig hilsen,

Tine Marie Daell
Direktør, Tobaksproducenterne

⁴ Skatteministeriet, "Skatteøkonomisk Redegørelse 2023": <https://www.skm.dk/aktuelt/publikationer/rapporter/skatteekonomisk-redegoerelse-2023/>